

Gyülekezeti rend

(Church Order)

1963. december 26. Jeffersonville, IN

1 Testvérek, abból a célból hívtuk össze ezt az összejövetelt ma este, hogy megtudjuk, hogyan kell működtetni az Élő Isten Gyülekezetét, amiről hisszük, hogy ez a gyülekezet a része annak.

2 Azt akarom, először is, azt akarom mondani, hogy a világ körüli utazásaim során, amennyire tudom, ez az egyik legszellemibb hely, ahol bármely más, általam ismert helynél jobban lehet érezni az Isten Szellemét. Volt két másik hely a gondolatomban, ami olyan volt, de mostanra nem úgy tűnik, hogy látjuk őket; az egyikük belépett a szervezetbe, a másik pedig úgyszólván elesett.

3 Úgyhogy tegnap felhívtak, és mondták nekem, hogy mindannyian akartatok egy összejövetelt, hogy feltegyétek nekem ezeket a kérdéseket a gyülekezetbeli kötelességeitekkel kapcsolatban, és én... ezért vagyok itt ma este, hogy rendbe tegyem a gyülekezetet, vagy hogy átadjam nektek ezeket a dolgokat, amikről azt gondolom, hogy lényegesek a gyülekezet továbbhaladásához.

4 Testvérek, biztos vagyok benne, hogy ti felismertétek, hogy amint azt a megjegyzés tettem, hogy ez egy szellemi hely. Ez nem a legnagyobb hely a világon, és ez nem az, ahol a legtöbb éneklés, legtöbb sikoltozás, és a legtöbb kiáltozás, vagy a legtöbb nyelveken szólás, és ilyen dolgok vannak; ez nem az; hanem ez a Szellem minősége, ami itt működik ebben az imaházban. És mindeddig, szeretném megdicsérni Neville Testvért és megköszönni neki, és nektek itt testvérek, gondnokok és diakónusok és a vasárnapi iskolai felügyelő, és mindenki, azt, amit tettetek, hogy segítsetek ezt így tartani. Ez egy hosszú imádságom és vágyam volt, fiú korom óta, hogy lássak egy gyülekezetet rendbe hozva és rendben tartva.

5 Most, amikor felszenteltük a gyülekezetet, mondtam nektek, „Egy kicsit később lesz valami, amiről beszélek nektek,” hogy hogyan kell ezeket a dolgokat rendbe tenni, ahogy ennek működnie kellene. És elkezdtétek... miután elmentem innen, voltak szolgálóink és így tovább. De most, mivel Neville testvér ilyen fiatal közöttünk, ahogy közénk jött, gondoltam, hogy jobb lenne Neville testvérnek jobban megalapozódni a hitben, mielőtt előhozok olyan dolgokat, amire most készülök. De most, miután megtudtam, hogy kezd jól megalapozódni a hitben, és érti, hogy mi a tanítás, és Krisztus hűségese tanújaként szerepel, és ragaszkodik ahhoz, amiről hisszük, hogy az Igazság, úgy gondolom, hogy most itt az ideje, alkalmas pillanat lenne, hogy megközelítsük... és közöttetek, gyülekezeti vének és egyebek, hogy vennétek ezeket a rendeléseket, és emlékeznétek rájuk, ezek a legjobb tudásom szerint valók, Isten előtt. Aztán rátok számítok, hogy végrehajtsátok

ezeket a dolgokat úgy, ahogy mondom, mert kell, hogy valaki a feje legyen ennek. Kell, hogy legyen...

6 Most, én nem próbálom a hatalmat bitorolni, vagy valami ilyesmi, de látjátok, egy ember vagy valami, két fejjel, nem tudja, hogy hogyan járjon. Istennek soha nem volt két feje a Gyülekezete számára, soha nem tett ilyet, egy fej van. Mindig úgy foglalkozott minden generációval, amint az Írásokból tanulmányoztuk, mindig egy egyén van, akivel foglalkozik. Mert ha két embert veszel, két véleményed lesz. És ennek egyetlen végső abszolúthoz kell jönnie, és az én abszolútom az Ige, a Biblia. És a gyülekezet egy pásztoraként itt, az abszolútom az Ige, és azt akarom... Ismerlek benneteket, testvéreink, úgyszólván abszolútotokként tekintetek rám, ami... ameddig én Istent követem, amint Pál mondta az Írásokban, „Kövessetek engem, amint én követem Krisztust!”

7 És akkor, azt várnám el testvéreim, ha láttok engem bármikor, hogy eltérek ettől a Szentírástól, gyertek oda hozzám személyesen, és mondjátok meg hol tévedek. Nem érdekel, ha te vagy az egyik gondnok, vagy a ... vagy ha te vagy a karbantartó, bárki is vagy, kötelességed velem szemben, mint egy testvér a Krisztusban, hogy elmondd nekem, ha tévedek az Írás szerint. És ha van kérdés, üljünk le és oldjuk meg együtt.

8 És ez az, amiért jöttetek, feltételezem, hozzám ma este, behívtatok ide, mert vannak kérdések itt, ami úgy tűnik, hogy az elmétekben kérdőre von titeket a dolgok miatt, amik nekem itt vannak. Most emlékezzetek testvéreim, nem tudom... nincs név írva egyik cetlire sem, de... és leírták, és nem tudom... nem tudom, ki írta azokat, de ezek kérdések, amik az elmétekben vannak, és itt vagyok, hogy megválaszoljam őket a legjobb tudásom szerint.

9 Emlékezzetek, Isten számít rám, hogy maradjak az Igében. És én számítok rátok, hogy végrehajtsátok az Igét, látjátok, látjátok, ebben a gyülekezetben. Tartsátok ezt szellemi módon, mert emlékezzetek, hogy Sátán sötét királyságának minden ereje ellenetek lesz fordítva, amint elkezdtek növekedni az Úrban. Nektek katonáknak kell lennetek, nem csak újoncnak. Most már öreg katonák vagytok, és ki lettetek képezve a harcra. És a Sátán el fog jönni közétek, és vitatkozást okoz közöttetek, ha tud. Állítsátok le azonnal; ti testvérek vagytok; és az az ellenség. Azért vagyunk itt, hogy tartsunk egy színvonalat, ennek az esti Világosságnak az idejében, ami, mikor a világ elsötétedik, és az egész egyházi királyság az Egyházak Tanácsába megy. És hamarosan megpróbálnak majd egy feliratot szegelni erre az ajtóra itt, „Zárva!” És akkor majd más helyeken kell találkozoznunk, mivel bizonyosan be fogják zárni ezeket a gyülekezeteket egy napon, ha nem vesszük fel a fenevad jelét. És az Istenhez való hűségben maradáستól függünk, amíg a halál megszabadít, és ezt szándékozzuk tenni.

10 Most egyenesen a... És szeretném kérni, ha valaha is ezen dolgok bármelyike kérdésessé válik, akkor játsszátok le ezt a szalagot a gyülekezet tagjai előtt, látjátok, az összejöveteleiken, vagy az összejöveteleket megelőzően, épp mielőtt az összejövétel

kezdődik. Kapcsoljátok be ezt a szalagot, és játsszátok le! És értse meg itt a hallgatóság, hogy ezek az emberek kötelesek Isten felé, amint esküt tettek ebben a gyülekezetben, hogy segítsenek megtartani ezeket az alapelveket. Lehet, hogy nem értesz velük egyet; és ha engedem így menni, akkor én nem értek egyet veled. Kell, hogy legyen egy forrásunk valahol, ahol kell, hogy legyen egy végső. És a legjobban, ahogy tudom, adom ezt a Szentlélek alatt, miközben hagyom Őt, hogy legyen az én Végsőm. És legyen ez szalag a végsőtök ezekben a kérdésekben.

Most az első ez:

(K:220.) Hogyan járjon el a gyülekezet az élelemre és ruhára való anyagi segítségkérésekkel kapcsolatban? Mit cselekedjünk, mit kellene a gyülekezetnek tenni?

11 Most felismerjük, hogy a gyülekezet a sajátjaiért felelős, az itteni gyülekezeti tagjainkért, teljességgel felelősek vagyunk mindaddig, amíg szükségünk van, amiket el kell látnunk. A sajátjainkért vagyunk felelősek, a gyülekezet állhatatos, állandó tagjaiért, akik ide járnak és velünk imádják az Urat. Feljűk kötelesek vagyunk, mint a testvéreink és testvérnőink, akik ebben a gyűlekezésben tagjainknak bizonyultak.

12 Most, felismerjük, hogy milliók vannak ma este élelem nélkül, ruházat nélkül, és szeretnénk képesek lenni segíteni mindegyikűknek, hogy megtegyűnk mindent, amit tudnánk; de anyagilag nem tehetjük meg, nem tudjuk az egész világot támogatni. De a sajátjaink részére kötelesek vagyunk. És gondolom, abban, és ha marad valamink azon felűl, és szeretnétek azt kiosztani az embereknek, akik nem tagjai itt ennek a gyűlekezetnek, valami, amit szeretnétek nekik adni, azt a diakónusok testűlete elé kellene tárni.

13 A diakónusok azok, akiknek válaszolniuk kell erre az ellenvetésre, vagy problémára inkább; mert a Bibliában, amikor vita támadt az élelemről és ruházatról, és így tovább, a Cselekedetek könyvében, megkérdezték az apostolokat erről, és azok azt mondták, „Keressetek magatok között hét férfit, akiknek jó bizonyáguk van, és Szent Szellemmel teljesek, hogy ezekkel foglalatostkodjanak. Mert mi magunkat az Isten Igéjével és az imádsággal való törődésre adjuk.”

14 És ez nem a pásztor kötelessége, hogy az élelemmel és hasonlókkal törődjön. Annak a diakónusok által kell lennie. Ez nem a gondnokoké, ez a diakónusok tisztsége, hogy ezt tegyék. És akkor ennek úgy kellene lenni... Emlékezzetek, a Bibliában a sajátjaikról gondoskodtak, a görögökről és zsidókról, amikor feltámadt a vita, hogy az egyik egy kicsit többet kapott, mint a másik, de ezek olyan emberek voltak, akik eladták minden vagyonukat, és beadták azt a gyűlekezetbe, annak támogatására, hogy aztán az el legyen osztva közöttűk egyenlően. És egy kis vita támadt, és itt lettek az első diakónusaink. És ez az egyik kötelességűk, hogy ezt tegyék.

15 Azt gondolom, mint a mieink, mint a saját népünk, nekünk gondoskodnunk kellene róluk. És be kellene adni minden panaszt a diakónus testület elnökének, és aztán azt a diakónus testület elé kellene tární, és megnézni, hogy mit tudnak azzal kezdeni. És mindazok a dolgok, ami ruházat és élelem és anyagi segítség, vagy bármi is az, a diakónusokon keresztül kellene mennie. Akkor a diakónusok, mikor eldöntik, hogy mit fognak azzal tenni, aztán a pénztáros elé kellene azt tární, hogy meglássák, hogy a pénztáros képes-e most kifizetni ezt a bizonyos összeget, vagy megvenni ezeket a ruhaneműket, vagy bármi legyen is az. De a diakónus testületnek meg kellene tárgyalni ezt, és ez nem tartozik a gondnokokra vagy a pásztorra. Ez a diakónusok dolga, teljesen.

Most akkor, kettes számú kérdés:

(K:221.) Elegendő nyíltan bejelenteni a szószékről, hogy a nyelvek és magyarázatok a szolgálat előtt egy összejövetelen kellene, hogy zajlódjanak?

Ez a második kérdés ezen a darab papíron, ami itt van nekem, ami egy kis kártya.

16 Most ez az itteni pásztorra tartozna, látjátok. Mivel ő, végül is, ő van a szellemi része fölött, ő annak a feje. A diakónusok rendőrök a gyülekezetben, hogy rendet tartsanak és gondoskodjanak ezekről a dolgokról, és táplálják a szegényeket, és így tovább. A gondnokok a pénzügyek és az épület felett vannak; az az, amire nekik ügyelniük kell. De a pásztor a szellemi rész felügyelete felett van, és ez neked szólna, Neville testvér.

17 Most ott... valamikor ezelőtt, amikor a rend fel lett állítva, a gyülekezetben. Hiszek a nyelveken szólásban, és a magyarázásban, és mindazokban a jó lelki ajándékokban, amiket Isten rendelt, hogy a gyülekezetben legyenek. De egy olyan napban élünk, épp ahogy a Bibliai időben volt, ahol a gyülekezetek... Most figyeljétek meg Pált, ő alapította meg a gyülekezetet Efézusban, az Efézusi Gyülekezetet, ami egy jól megalapított gyülekezet volt. Megfigyeltétek? Hisszük, hogy Pál, és maga mondta így, hogy sok nyelven beszélt, és tudjuk, hogy megvolt neki a nyelvek ajándéka. Nem azok, amiket megtanult, hanem azok, amiket szellemi módon kapott, ahogy ő erről beszél ott a Korinthusiaknak írt levélben. És, hogy időt spóroljunk, most nem lapoznék a Bibliában, és olvasnám ezt fel nektek, mert az túl hosszúra nyújtaná az ittlétünket ma este, mivel nincs túl sok időm. És most... de csak, hogy nyíltan lássátok.

18 Most Pálnak egyszer sem kellett beszélnie az Efézusi gyülekezetnek, vagy a Római gyülekezetnek, vagy bármelyiknek azok közül a többi gyülekezetek közül, a szellemi ajándékaikról, arról, hogy hogyan tegyék azokat rendbe. De neki folyton beszélnie kellett arról a Korinthusi gyülekezetnek, mert ők azt mindig problémává tették. És Pál mondta, amikor közéjük jött, ha felismerték, hogy egyiküknek volt nyelveken szólása és egyiküknek volt zsoltára, és megköszönte az Úrnak mindazokat a jó ajándékokat, és olyan dolgokat. És ha megfigyelitek a Korinthusi levél első részében, vagy másodikban, Pál elmondta nekik helyzetileg, hogy mik voltak ők Krisztusban, hogy voltak elhelyezve Krisztusban.

19 Aztán, miután elmondta nekik, mint egy atya elkezdte ostorozni őket, és azt mondani, „Hallom, hogy versengések vannak köztetek, és hallom, hogy megrészegedtek az Úr asztalánál.” Nem mondta, hogy nem keresztények; és ne tegyétek azt testvéreim, ne mondjátok, hogy nem keresztények, de ez az ahogy viselik magukat az Isten Házában. Ott van az.

20 Most, ezt mondanám, ahogy az öreg Pál mondta, hogy „Amikor összejöttök, ha egyik szól, egy másik magyarázza meg! Ha nincs magyarázó, akkor maradjon csendben! De ha van magyarázó...”

21 Most, figyeltem itt a gyülekezetet, és láttam, hogy felnőttek, és láttam sok szellemi ajándékot működni közöttetek. Őszintén, egyik miatt Neville testvérhez kellett jönnöm, egy Igével az Úrtól, hogy helyreigazítsam őt valamiben, amit tett.

22 És ha én... ha az Úr tett... A Szent Szellem engem a nyájnak egy felvigyázójává tett, akkor az én kötelességem, hogy elmondjam nektek az Igazságot. És nagyon hálás vagyok Neville testvérnek, hogy hallgatott az Igazságra. Csak úgy mondhatom ezt, ahogy Ő elmondja nekem.

23 Most eszerint, amint megfigyeltem a gyülekezetetek növekedését, és figyeltem ezt. És a gyülekezetben, itt van a módja, ahogy az nekünk először volt, és ez az ahogy azt újra akarjuk.

24 Most, ha nem figyeltek, amikor a kisbabák... Az első dolog, amit egy kisbaba csinál, hogy megpróbál beszélni, amikor még nem tud beszélni. Látjátok? Elkezd gagyogni, és zajongani, – és így tovább, de azt hiszi, hogy – túlbeszéli a prédikátort akkor. Nos, ezt megtaláljuk nem csak a természetes életben, de a szellemi életben is. Ez egy kicsi baba. És ha megpróbálod helyreigazítani azt a babát és megpaskolod egy kicsit, mert „gagyog”, és próbál beszélni, akkor tönkreteszed a gyermeket, látjátok, és akkor megsérted. És a legjobb, ha hagyjuk, hogy a baba nőjön egy kicsit, amíg valóban helyesen tudja kimondani a szavait, és akkor mondd meg neki, hogy mikor tegye. „Nem amikor apa beszél, vagy amikor anya beszél.” De a megfelelő időben, hadd mondja el. Értetek engem? Most, hadd beszéljen, amikor eljön az ideje, hogy beszéljen.

25 Nos, ha valaha volt valami, ami szálka volt a testemben kint az összejöveteleken, az az, hogy valaki feláll, amikor én beszélek, és hoz egy üzenetet nyelveken szólva, és félbeszakítja a Szellem munkáját. Épp most jöttem egy összejövételről, New Yorkban és különböző helyeken, ahol a szolgálók engedik azt úgy folyni, alkalomról alkalomra, és az semmi más, csak zűrzavar. Látjátok, amikor Isten egy gondolatmenet mentén munkálkodik, a saját céljára mérne vereséget, ha próbál eljuttatni hozzátok egy gondolatmenetet, a hallgatósághoz, hogy egy oltárhoz hívást intézzon, és valami közbeszól.

26 Például, mint ez. Ülünk az asztalnál beszélgetve, és az Úrról beszélgetünk. És a gyerek beszalad az asztalhoz, igazán gyorsan, elvonja az összes figyelmet arról, amit

csinálunk, és üvöltve, visítva, „Apa! Anya! Hú! Hú! Épp most lőttem egy gólt lent a csapatban! És ezt, azt, meg amazt tettük!” És amikor mi éppen egy igazi, mély, szent témában voltunk. Most számára egy gólt lőni, az rendben van; a baseball játékban, az rendben van. De rendetlen, amikor félbeszakítja az üzenetet, amiről beszélünk. Várjon addig, amíg eljön az ő ideje, és akkor mondja el nekünk, hogy mit csinált a baseball játékban.

27 Most pontosan ugyanazt a dolgot találjuk az ajándékokkal ma. Az az oka, hogy Isten nem bízhat túl sok szellemi ajándékot az emberekre, nem tudják, hogy hogyan irányítsák azokat. Ez a helyzet ma, ez az oka, hogy nincs több annál, mint amink van.

28 És azt találjuk, hogy a szellemi ajándékoknak rengeteg utánpótlása van. De nem hiszem, hogy az úgy van itt, a mi gyülekezetünkben. Hálás vagyok ezért. Nem hiszem, hogy ez utánpótlás, egyáltalán. Hiszem, hogy eredeti ajándékaink vannak, de tudnunk kell, hogy hogyan irányítsuk azokat az ajándékokat.

29 És akkor, amikor valami jót teszel... Épp úgy mintha egy főnöknek dolgoznál, és elkezded az első feladatodnál, és akarod végrehajtani az utasításokat, akkor a főnöknek bizalma van benned, és mindig egy magasabb beosztásba emel majd fel.

30 Most hiszem, hogy eljött az idő a Branham Imaházban, hogy tudjuk mit... hogy elfogadjuk az ajándékokat, amiket Isten ad nekünk, hogy Isten megbízhat minket még valami nagyobbal is, mint amink van. De nem mehetünk végig... és láttok egy embert, akinek mindig meg kell mondani, meg minden. És emlékezzetek, „A prófétalelkek engednek a prófétának.” mondja az Írás. Amikor láttok egy embert, akit helyre kell igazítanotok, vagy egy asszonyt, és az a személy kilép a rendből, és akkor elmondjátok neki az Írás szerinti igazságot, akkor az megmutatja, hogy a szellem, ami rajtuk van, nincs Istentől. Mert a Biblia azt mondta, „A próféták szelleme”, vagy „prófétálás,” ez, bizonyágtétel, prédikálás, nyelveken szólás, vagy bármi is az, mert a nyelveken szólás megmagyarázva egy prófécia. Tehát ezek engednek a prófétának, és az Ige a Próféta. Tehát azt látjuk, hogy nem helyes, hogy egy férfi vagy asszony felugrik és ad egy üzenetet, – nem számít, mennyire akarják ezt tenni, – miközben a prédikátor van a szószéken.

31 Most azt javaslom a Branham Imaháznak, hogy az ajándékainkat, amiket találunk ... És van néhány nagyon szép ajándékkal rendelkező ember itt. Most, azok az ajándékok a saját szolgálatuk. Ezek ajándékok, mint ahogy a prédikálás egy ajándék, mint a gyógyítás ajándék, mint más dolgok ajándékok, ezek ajándékok, azok a saját szolgálatuk. És minden embernek meg van parancsolva, hogy várjon a saját szolgálatára.

32 Ennek okáért a Branham Imaház így működjön, és ma, és különösen ezen a napon, amikor nekünk olyan sok (nem akarom ezt mondani, de), olyan sok csinált hitünk van. Nem akarunk csinált hitet. Egy ember sem, egy őszinte személy sem akar csinált hitet. Ha nem lehet meg nekünk az igazi, akkor ne legyen semmi, várjunk addig, amíg megkapjuk az igazit. Most, hiszem, hogy ti férfiak egyetértetek ezzel. Nem akarunk semmi csinált

hitet. Testvérek, nem kezdhethünk el valamit csinált hittel, és nem hagyhatjuk el azzal ezt a világot. Meg kell, hogy legyen nekünk az igazi, és ami az eredeti. Ha az nincs meg nekünk, várjunk addig, amíg megkapjuk, és akkor mondjunk erről valamit. Látjátok?

33 Most, azt mondanám, jöjjenek ezek a férfiak és asszonyok, akik nyelveken szólnak, és prófétálnak, és üzeneteket hoznak... És én hiszem veletek együtt férfiak, hogy azok eredetiek. Most a Biblia mondta, „Vizsgáljátok meg minden dolgot; és ragaszkodjatok ahhoz, ami jó!” „Mert remegő ajkakkal és más nyelveken szólok e néphez, ez a nyugalom, amiről mondtam, hogy nekik be kell abba lépni,” odaát az Ézsaiás könyvében.

34 Most, javasolnám ezt, hogy a szentélyben egyszerre csak egy ajándék által legyen szolgálva, mert ez bennünket egyenesen ahhoz hoz vissza, amit próbálok mondani: ha valaki beszél, hagyd, hogy a próféták szelleme alá legyen rendelve a prófétának. Értitek? Most azok, akik szolgálnak a Krisztus Testének ... És most, ez ki lett mondva, most legyen megcselekedve. Azok, akiknek van egy szolgálatuk a Krisztus Teste számára, várjanak a szolgálatukra, mert ez egy szolgálat Krisztustól a gyülekezetnek. De nem szolgálhat mindenki egyszerre; egyszerre csak egynek kell lennie.

35 A Branham Gyülekezeti Házban így lesz. Azok, akik nyelveken szólnak, és azok, akik nyelveket magyaráznak, és azok akik prófétálnak a gyülekezet számára, jöjjenek össze külön, korán – mielőtt az összejövetel kezdődik, gyűljenek össze egy kijelölt szobában, és várjanak az Úr szolgálatára!

36 Amint a pásztornak magának kell tennie, mielőtt a hallgatóság elé lép; vennie kell a Bibliát, tanulmányozni a szobája csendjében, Szellemben, és hogy legyen felkenve, hogy kijöjjön a hallgatóság elé beszélni. Ha nem teszi, akkor össze lesz zavarodva, amikor kiáll. (Minden ember és minden asszony, akinek szellemi ajándéka van, jöjjön az Úr elé.) És mivel a pásztornak egyéni szolgálata van, ő egy próféta; az angol szó, „prédikátor”, „prófétát” jelent, ami az Ige előadója.

37 Akiknek olyan szolgálatuk van, aminek valaki más is részese kell, hogy legyen, mint ahogy valaki nyelveken szól és egy másik megmagyarázza, ők várjanak együtt a szolgálatukra. Nem maradhatnak egy magán dolgozószobában, és beszélhetnek nyelveken és aztán nem jöhet a másik elmondva, hogy amaz mit mondott, mert akkor neki meglenne mind a kettő, a nyelvek és a magyarázat is. Látjátok? Most, ha neki az megvan, nagyon jó, akkor azt úgy akarjuk elfogadni. És akarjuk, hogy a gyülekezetnek haszna legyen ezekből az ajándékokból, amik a gyülekezetünkben vannak. Isten küldte őket hozzánk, és ez... akarjuk, hogy a gyülekezetünknek legyen haszna ezekből a szellemi ajándékokból. Így hát az az ember, aki nyelveken szól, és az aki magyaráz, és az aki prófétál, jöjjenek ők össze, mielőtt a gyülekezet találkozik. Találkozzanak egy szobában csak ők, várva az Úr szolgálatára a gyülekezet számára. Érthető?

38 És aztán ilyen módon, ha Neville testvér, mondjuk, nos, most hadd mondjam, bocsássatok meg nekem, hadd mondjam ezt: Ha Collins testvér nyelveken szól és Hickerson testvér adja a magyarázatot, akkor nekik együtt van szolgálatuk a gyülekezet felé. Most, az nem Neville testvér szolgálata; az a ti szolgálatotok a gyülekezetnek. Ezt példaként mondom. Akkor nektek testvérek ugyanolyan érdekeltnek kellene lennetek abban, hogy helyén legyen a szolgálatotok az Isten házában, mint ahogy a pásztor érdekelt, hogy az övé helyén legyen, mert ez alapvetően fontos, hogy megtegyétek. De nem tehetitek ezt a saját szobátok magányában, ha te szólsz, és te magyarázol, nektek össze kell jönni. Most, összejönni a gyülekezetben, külön egy szobában csak ti magatok, mert külön szolgálatotok van. Ez nem egy nyílt szolgálat, ez olyan, ami a gyülekezet segítségére van. Látjátok? Ez valami, hogy segítse a gyülekezetet, de nem a hallgatóság között történik, csak azon a módon kell tenni, ahogy el fogom mondani. Látjátok? Akkor, bármit is mond Collins testvér, és Hickerson testvér adja a magyarázatot, például, akkor XY testvér írja ezt le, hogy mi ez. És aztán ha az jön...

39 Most, mindannyian tudjuk, hogy az Úr jön; mi ennek tudatában vagyunk. És ha Neville testvér felállna minden este, és azt mondaná: „Íme, eljön az Úr. Íme, eljön az Úr!” az rendben lenne. Látjátok? De azt azért mondja, (a pásztor) a szószéken, mert nála van az Ige arról. És ha ő pásztor, próféta a gyülekezet számára.. vagy egy pásztor, inkább, akkor tanulmányoznia kell az Úr Igéjét, és el kell mondania, hogy mi van megírva az Úr Igéjében az Úr eljövételéről, és azáltal figyelmeztetve vagy. Egyébként egy szolgálat (a gyülekezetnek), amivel neki semmi kapcsolata nem lenne, a nyelvek, nyelvek magyarázata (ami prófécia), vagy egy próféta beszéde, az valami, ami nincs megírva az Igében. Ami meg van írva az Igében, azt neki kell hoznia; de ami nincs megírva az Igében, az az, amit nektek kell elmondanotok számára. Mint például, „Mondd meg Wheeler testvérnek, ÍGY SZÓL AZ ÚR, 'holnap, ebbe a homokgödörbe, ne menj be oda, mert bele fog esni egy kamion,'” vagy valami ilyesmi, és annak meg kell történni. És te azt elmondtad, és ő megmagyarázta, és aztán tegyétek azt a szószékre, miután a szolgálatotok véget ért, aztán este, miután a gyülekezet (az ének) elkezd énekelni, és így tovább; Ha a szolgálatotok véget ért akkor, jöjjenek elő azzal a próféciával, ami adatott!

40 És nem gondolom, hogy nekünk van... Vagy ha nektek van, akkor tegyétek ezt be oda. Amikor ezek az emberek találkoznak, jöjjenek el először azok, akiknek bölcsességük van. Mert, látjátok, ha valaki nyelveken szól, és ad egy magyarázatot az Írás szerint, azt nem lehet elfogadni, hacsak nincs tanúsítva két vagy három ember által, két vagy három további tanú, látjátok, tanúskodniuk kell arról, hogy ők hiszik, hogy ez az Úr Szava. Mert... És néha ezekben a kisebb szolgálatokban, éppúgy, mint minden más szolgálatban, bekerülnek olyan szellemek, amik rosszak; látjátok, azok be fognak oda repülni. És mi azt nem akarjuk. Nem! Akarjuk, hogy ezek a szolgálatok készen legyenek a leleplezésre, ha le kell őket leplezni, mert bármi, ami Istentől van, az ki tudja... ne aggódj annak a leleplezése felől, úgy értem, az ki fogja állni a próbát, ha Istentől van.

41 Épp úgy, mint a pásztor, ha valaki kihívja őt az Igével kapcsolatban, nem kell amiatt meghátrálnia, ő pontosan tudja kihez beszél, „Gyere fel ide!” Látjátok? És ugyanúgy, mint ezek a többi szolgálók, ugyanúgy kell lenniük.

42 Most, ha egyik nyelveken szól, és egy üzenetet ad... Most némely emberek nyelveken szólnak, amikor csak „magukat építik,” mondta a Biblia, ők csak jól érzik magukat. Nyelveken szólnak, érzik. És ők nyelveken szólnak, valójában nyelveken beszélnek, és a Szellem teszi ezt. De ha ez ott a hallgatóságban történik, nyelveken szólva, csak magukat építve, akkor az egyáltalán nem hasznos a gyülekezet számára; az ember magát építi, vagy az asszony, bárki is teszi azt. Látjátok?

43 Nyelveken szólni, ez Istennek egy ajándéka az építésre, ahogy Pál mondja az Írásokban, hogy ez a gyülekezet épülésére van. Úgyhogy ennek egy közvetlen üzenetnek kell lennie Istentől, a gyülekezet számára, azon kívül, ami meg van írva itt a Bibliában. Látjátok? Ez valami, ami...

44 Ha megkérdeznél engem: „Branham testvér, hogyan kell megkeresztelkednem?” Azt igen gyorsan meg tudom mondani. Nem kell nyelveken szólni, hogy megmondd nekem azt, ez épp itt van megírva a Bibliában, hogy mit kell tenni azzal. Látjátok? Nekem nem kell... Nem kell kérdéseket feltenni erről, és nem kell, hogy valaki nyelveken szóljon, és megmondja neked. Látjátok, ez már meg van írva.

45 De ha azt mondod, „Branham testvér, mit tegyek? Van itt egy döntés, amit meg kell hoznom, hogy ebbe a gyülekezetbe, vagy egy másik gyülekezetbe járjak,” vagy valami ilyesmi. „Vagy ezt tegyem, azt?” Most annak Istentől kell jönnie. Látjátok, Isten kell, hogy elmondja azt nekünk. De annak egy másik szolgálton keresztül kell jönnie, mert az Ige nem mondja, hogy „Ormann Neville hagyja ott a Branham Imaházat és menjen a Fort Wayne Evangéliumi Imaházba.” Látjátok, nem mondja ezt az Igében itt, látjátok, úgyhogy erre vannak ezek az ajándékok.

46 Ahogy egy személy feljön ide és azt mondja, „Hisztek az Isteni gyógyításban?” Mi prédikáljuk azt, hisszük azt, hiszünk az olajjal való megkenésben.

47 De van itt egy ember, azt mondja, hogy „Nem tud áttörni, mi a baj?” Akkor Istenre van szükség, nyelveken szólás, magyarázat, prófécia által, vagy valamilyen módon, hogy lemenjen annak az embernek az életébe, és előhozza azt a dolgot, amit tett, és elmondja azt neki. Az egy olyan szolgálat, ami nem a pásztorra tartozik, az ezekhez a szolgálati ajándékokhoz tartozik, de azoknak nem ott kint a hallgatóságban kell történnie. Látjátok?

48 Most, Pálnak soha, egyszer sem kellett mondania az Efézusi gyülekezetnek bármit is arról, ők rendben voltak, a Római gyülekezet, vagy egyiküknek sem azok közül a gyülekezetek közül; csak a Korinthusi gyülekezetnek, és ők soha nem tudták magukat... Most, Pál hitt a nyelveken szólásban. Neki volt nyelveken szólása az Efézusi gyülekezetben éppúgy, ahogy a Korinthusi gyülekezetben volt, látjátok, de ő beszélhetett az Efézusiaknak nagyobb dolgokról, mint csak a nyelveken szólás, nyelvek magyarázása.

49 Most, akkor, ha valaki leír egy üzenetet, ami nyelveken szólasban vagy próféciában lett adva, és letették a szószékre, ezt a pásztornak kell felolvasnia, mielőtt a szolgálat elkezdődik, „ÍGY SZÓL AZ ÚR”-ral ezektől az emberektől, akik nyelveken szóltak és magyarázták. És ha az pontosan úgy teljesedik be, ahogy a magyarázat mondta, felemeljük kezeinket, és hálát adunk Istennek, hogy az Ő Szellemé köztünk van. Ha ez nem teljesedik be, akkor ne tedd többé, amíg a gonosz szellem ki nem ment belőled. Isten nem hazudik, mindig Igazság van nála.

50 Aztán, látjátok, elég idősek vagytok már, hogy férfiakként cselekedjete, nem gyermekeként: „G, g, g,” kell, hogy a dolgoknak valami jelentése legyen.

51 A gyülekezet most, amint ez helyreáll, jöjjön ehhez a rendhez! Ha valaki prófétál... Ha valaki közéték jön, tanulatlan, és te nyelveken szólsz, barbár leszel számára, nem tudja, hogy miről beszélsz. Látod? És igazából ma, ahol olyan sok zűrzavar volt ezzel kapcsolatban, ez egy botránykövet állít. De egy szóljon nyelveken, és egy másik magyarázza meg és adja át az üzenetet, és legyen az felolvasva épp itt a szószéken, hogy mi fog történni, és aztán történjen meg, figyeljétek mi történik! Mondjátok el nekik, hogy „Holnap bizonyos időben, vagy jövő héten egy bizonyos időben, egy bizonyos dolog lesz,” akkor hadd üljön ott a hitetlen és hallgassa azt, és lássa meg, hogy ez előre el lett mondva, mielőtt megtörténik. Akkor tudni fogják, hogy milyen fajta szellem van közöttetek, az Isten Szellemé lesz. Ezt mondta Pál, „Akkor ha valaki prófétálni tud, és kijelenti a titkos dolgokat, nem fog-e az egész hallgatóság leborulni, vagy a hitetlen, és azt mondani, 'Isten van közöttetek'?” Látjátok? Mert ez nem lehet...

52 De most nem akarjuk... „Amikor gyermek voltam,” Pál mondta, „úgy cselekedtem, mint egy gyermek,” Mondta ott a Korintusiaknak, „Úgy szóltam, mint gyermek.” Gyermeki értelme volt. „De amikor felnőtté lettem, elhagytam a gyermekies dolgokat.”

53 Most, mindnyájatoknak mondom, látjátok. Most, egy pár évvel ezelőtt gyermekek voltatok ezekkel az ajándékokkal, oda-vissza játszadozva. De egy hosszú ideig tartó iskolába jártatok, most itt az ideje, hogy férfiak legyetek, ne arra használjátok ezt, hogy csak játszatok. Ezek az ajándékok szentek, Istentől vannak, és ne játsszatok velük! Hagyjuk, hogy Isten használja őket! Ez az, amivé a szolgálatotok lenni akar. Ez a módja, ahogy a Branham Imaházat szolgálatba kell helyezni. És ha ez meg van kérdőjelezve bármikor, álljon ez a szalag, mint egy tanú, hogy ez a módja, ahogy ezt tenni kell a Branham Imaházban.

54 Ha bejönne egy idegen, mert mindig be szoktak jönni, mert ez egy felekezeti imaház, bejönnek emberek, akiknek nincs meg ez a jó képzettsége, nekik nincs meg, nem tudják jobban. És a saját pásztoruk; ők azonnal felugranak és félbeszakítják az üzenetét, és felborítják az oltárhoz hívást, és nyelveken szólnak, meg minden ilyesmi. Ti ettől jobban képzett emberek vagytok. Látjátok? Akkor a szolgálat után, ha szabálytalankodik, akkor ez a diakónus dolga, hogy odamenjen hozzájuk. Ne hagyj, hogy a pásztorodnak

kelljen ezt megtenni, hacsak ez el nem jut egy olyan pontra, hogy nincs itt diakónus; de egy diakónusnak kellene elintézni ezt. Látjátok?

55 Most a szolgálat után... Ha a személy csak felkel és átad egy üzenetet, a pásztor, ha csak meg akar állni egy percre és tovább menni, nagyon jó, látjátok, az a pásztorától függ. De akkor azonnal a diakónus, mielőtt az a személy kiér az épületből, hívja őket félre, és beszéljen velük erről!

És ha kérdőre vonják ezt, hozzátok őket ehhez a szalaghoz, és mondjátok, „Ez az, amit a püspök, vagy a gyülekezet felvigyázója...” (ami püspök, bármely felvigyázó, látjátok, ez az aminek a Bibliában nevezve van „püspökség”, látjátok, így az a gyülekezet általános felvigyázója.) „Ez a rendje és módja annak, ahogy a gyülekezetünk ezt teszi. Most, szeretjük, hogy eljössz és átadod az üzenetedet. De ha van egy üzeneted az Úrtól, és az... legyen az átadva, gyere fel ide és helyezd el az emelvényünkön, és a szolgálónk fel fogja azt olvasni a gyülekezetnek, egy üzenet ennek a gyülekezetnek.”

De ez nem lehet csak Íráshelyek ismételése, és ilyen dolgok. Ennek egy közvetlen üzenetnek kell lennie az emberek felé valamiről, ami be fog következni, vagy valamiről amit tenniük kellene. Megértettétek ezt? Rendben.

(K:222.) Most, van valami jobb módja, hogy rendet tartsunk a gyülekezetben, mint hogy folyamatosan emlékeztessük az embereket, a diakónusok által ilyenformán ismételve?

Nem, azt épp most magyaráztam el. Ez a hármas számú kérdés.

56 Diakónusok, a ti kötelességetek az, hogy rendet tartsatok a gyülekezetben, kedvességgel és barátságossággal. És aztán nektek kell, ha valaki kilép a rendből a gyülekezetben, vagy bejön ide, mint egy részeg, vagy valaki bejön.

57 Mint ahogy kilőtték azt a szolgálot az emelvényről a múltkor, este ott fent. Hallottatok arról, az a részeg bejött egy kétcsöves puskával. Kiabált a feleségéért, és a feleségét akarta, és ment a pásztor felé. És a pásztor megmutatta neki a feleségét ott ülve, de az le akarta őt löni épp ott a gyülekezetben, és a pásztor elkezdett vele foglalkozni. És ahelyett, hogy... Az ember a puskával megfordult, és lelőtte a pásztor a szószéknél, és lelőtte a feleségét, és aztán lelőtte magát.

58 Most, ha lett volna ott egy csapat diakónus, amikor az az ember bejött az ajtón a puskával, akkor rávetették volna a kezüket, kivették volna a puskát a kezéből. Látjátok? Látjátok, azok a rendes diakónusok. És most, ezek a dolgok ilyen irányba mentek el, és bármire számíthatunk. De emlékezzetek, a diakónusok Isten rendőrei az Isten házában, nem számít bárki más mit gondol. Néha a rendőr nem szeretne felmenni és letartóztatni valakit, talán az egyik barátját, de felesküdt egy hivatásra, neki azt meg kell tennie úgylis. Az a kötelessége a városa felé. Látjátok?

59 Az a diakónus kötelessége a gyülekezet felé. És ha valaki felugrik és elkezd félbeszakítani a pásztor, vagy valami más ilyesmit tesz, és a pásztor az üzenetében van, a diakónusnak oda kellene menni azokhoz az emberekhez, kettő, vagy három közülük, azt mondva, „Beszélhetnénk veled, testvérem?” Látjátok? Hozzátok ki őt a gyülekezetből az irodába, itt bent, vagy valamelyik másik irodába, és beszéljete vele erről, azt mondva „Nem szabad félbeszakítanod!” Tudjátok, nagy büntetés jár a törvény szerint egy szolgálat félbeszakításaért úgys. Látjátok? De ha valakik, bűnös személyek vagy hasonló, közétek jönnek, tudjátok, és valami vallásos fanatikusok, és elkezdenek rendetlenkedni, akkor a diakónusok... És ha úgy tűnik, hogy a diakónusok nem képesek megoldani, akkor a gondnoki testület, vagy bárki más a gyülekezetben felállhat és segíthet nekik. Ezt tudjátok.

60 És most hadd tegyem fel a kérdést újra itt!

Van valami jobb módja, hogy rendet tartsunk a gyülekezetben, minthogy emlékeztessük az embereket, a diakónusok ismételjék el, most, egyszer-egyszer?

61 Most, azt gondolom, hogy a pásztor, amilyen gyakran csak... Vagy játsszátok le ezt a szalagot, hadd álljon az tanúként! A diakónusok rendőrök, és az ő szavuk törvény és parancs. Látjátok? És nekik megvan a felhatalmazásuk a gyülekezettől, és még a nemzet törvényétől is, hogy az Istennek házáat megfelelő helyé tegyék. És bárki, aki olyan módon ellenkezik a diakónussal, az kettőtől tíz évig terjedő állami börtönnel sújtható. Ha azt mondjátok nekik, hogy menjenek, és nem teszik azt, vagy valami ilyesmi, valaki rendetlen viselkedéssel, az egyszerűen nem tudja, hogy mit csinál... Ő aláveti magát, vagy kiteszi magát mindenféle bírságnak, bárminek.

62 És ha ez olyan pontra jut, hogy valaki... És ha valaki felugrik, és rendetlenkedik... Talán csak nyelveken szól, vagy valami, én nem mennék oda amiatt. Látjátok, hagyjátok őket, akkor, ha idegenek. Ha a saját embereink, akkor csak a következő este, ti diakónusok csak vegyétek ezt a szalagot, és mondjátok, „Most le fogjuk játszani a gyülekezet rendjét, mielőtt elkezdjük a szolgálatot, akarom, hogy mindenki megértse ezt.” És ti pásztorok és mindnyájatok együtt tud működni ilyen módon.

(K:223.) Most, Branham testvér, mi van a vasárnapi iskolával? Branham testvér, a vasárnapi iskoláról (rendben), ezt a prédikálási szolgálat előtt kellene tenni?

63 Igen, nálunk ez mindig így volt. Legyen a vasárnapi iskola a prédikálási szolgálat előtt. És az egy esélyt ad a kicsinyeknek, akik járnak a vasárnapi iskolába, hogy el legyen bocsátva az osztályuk. És ha akarnak... És a kicsik nem értik ezt, és ülniük kell végig a prédikáció alatt, és aztán a vasárnapi iskolát hallgatni, a kicsik kifáradnak. Legyen a vasárnapi iskola elsőként, legyen egy meghatározott ideje, egy meghatározott időben, amikor a vasárnapi iskola a tantermekbe vonul. A vasárnapi iskolai felügyelőnek kellene ezt meghatározni, hogy a vasárnapi iskola a tantermekbe vonul egy bizonyos időben,

meghatározott időben. És egy bizonyos időben el van bocsátva. Az egész vasárnapi iskola, ennyi időt hagy arra, és aztán vége van.

(K:224.) Kellene, hogy a felnőtt osztály tanítója valaki más legyen, mint a pásztor?

64 Ha úgy van megegyezve. Ha a pásztor akarja tanítani a vasárnapi iskolát, és aztán később hozni az üzenetet, az szép és aranyos, ha kettős szolgálatot akar végezni. De ha nem akarja, akkor legyen felnőtt vasárnapi iskolai tanítók, látjátok, a felnőtt osztályotok számára. És aztán, ha a pásztornak valaki más van a gondolatában, és a személy akarja azt tenni, adj magadnak harminc percet, vagy bármennyit is fogtok engedélyezni a vasárnapi iskolátok számára, harminc, vagy harmincöt, negyven percet, bármennyi is az.

65 És kellene, hogy legyen itt felállítva egy harang. És amikor az a harang megkondul, az azt jelenti... vagy inkább a gyülekezeti harang, amikor az kong odakint, az a vasárnapi iskola elbocsátása. És amikor az a harang kong, az azt jelenti, hogy minden rendben áll ott.

66 Akkor annyi idő lesz egy énekekre, vagy kettőre, bármit is fogtok énekelni. Nem túl sok idő, kimeríted az embereket, ha túl sokáig tartod őket, látod? És csak kondítsátok meg a harangot, és legyen egy éneketek és bármit is fogtok csinálni, és aztán küldjétek az osztályaitokat a helyükre. És amint az az idő elérkezik, mondjuk az tíz órakor lesz, vagy tíz-harminckor, vagy tíz-tizenötökör, bármi is az, kondítsátok meg a harangot, és minden tanító elbocsátja az osztályát, bejönnek a terembe itt. És akkor... És adjatok jelentést, vasárnapi iskolai jelentést, és aztán bocsássátok el az egész dolgot, és hadd legyen az a következő mindenkinek, aki akar maradni a prédikációra. Látjátok, akkor ez rendben megy.

Kérdés? **Mennyi...** (valaki kérdezi Branham testvért, „Akkor megosztott osztályaink vannak, más szavakkal?” – szerk.)

67 Ó igen, úgy kellene lenni. Egy három éves nem tudja azt megérteni, amit egy tizennégy éves megértene. Azt hiszem itt van az nekem egy kicsit később.

(K:225.) Hány osztálynak kellene lennie?

68 Úgy kellene beosztani az osztályokat... Mint egy kis osztály, ami kifestőt akar, ez túl sok egy tizennégy éves fiúnak vagy lánynak. Látjátok? Kell valaki, aki a kisgyermekkel van, valami idősebb anyuka, vagy valaki, aki tudja hogyan vigyázzon rájuk. Más osztályokba, azt hiszem, kell valaki, aki jobban képes hozni az Igét. Látjátok? És osztályoknak kell lenni. Mondjuk, lenne egy osztály, a ... Legalább három osztály ...

69 Lennie kell egy kisgyermek osztálynak, mintegy öt éves kortól. Az az alattiak mind az anyjukkal legyenek, és ők vigyék őket a csecsemőszobába, ha ez szükséges a prédikálás ideje alatt, ha úgy viselkednek. Ez az, amiért a csecsemőszoba van.

70 És azt hiszem, hogy az - az osztályokat úgy kell kialakítani, hogy a kisgyermekeknek körülbelül öt-hat éves kortól, nyolc vagy kilenc, tíz, évesig, valahogy úgy. És tíz éves kortól tizenötig kell egy - a tizenéves osztály. És a felnőtt osztály tizenöt felett, mert ők ... Ha ők elég idősök ahhoz, hogy - az ... Manapság munkába állhatnak, és szavazni akarnak majdnem ebben a korban; így – nekik képesnek kell lenni hallgatni az Igét, úgyhogy jöjjenek a fő gyülekezeti terembe és legyenek ott.

(K:226.) Kik legyenek a tanítók?

71 Tessék, az a ti dolgotok, hogy megszavazzátok a saját tanítóitokat. Azt nektek kell megtenni, helyezzétek őket oda, válasszatok valakit. És vigyétek a gyülekezet elé, és mondjátok, „Ki érzi itt az Úr vezetését?” És akkor, válasszatok egy minősített tanítót. És akkor, legyen ez megtéve. Ennek szigorú munkának kell lennie, testvérek. Ha a tanító nem felel meg, váltsd le a tanítót.

72 Amikor eljön az idő, Isten által, hogy úgy érzem, hogy Orman Neville nem felel meg többé, hogy pásztor legyen itt, megemlítem a gyülekezetnek. Amikor látok egy dolgot itt, gondolva, hogy ti diakónusok nem feleltek meg diakónusoknak, megemlítem a gyülekezetnek, „úgy találtam, hogy van egy bizonyos diakónus itt, aki olyan valamit tesz, amit nem szabad, és nem tartja a kötelessége helyét,” és így tovább, mint ez, vagy egy gondnok, vagy bármi is az. Nem tudom meg- vagy leszavazni, azt a gyülekezetnek kell megtennie, de én biztosan a gyülekezet elé hozom ezt. Látjátok, mert ez az, amit nekem tennem kell. Ez az, aminek lennem kellene, mint felvigyázó, figyelnem kell, hogy mi folyik itt. A menny felé tartunk, nem itt valahol egy rallyra, vagy valami, hogy szórakozzunk és átgázoljunk a másikon, és baseballozzunk. Itt vagyunk a legkegyelmesebb dolgot kezelve, ami van a földön, az Isten Igéjét, és ezt kell tovább folytatni Isteni rendben.

Kik legyenek a tanítók?

73 Ez rajtatok múlik, hogy kiválasszátok őket. De én vennék, a kisgyermekeknek, én egy idős asszonyt választanék, valakit aki ahhoz ért. De a tizenéveseknek, egy olyan tanítót választanék, aki szigorú, és nem csak kimegy ide, és tart egy sütögetést. Az rendben lenne, ha sütögetni akarnak menni, de ezt az egész dolgot arra használni ... Használd azt az Igére, engedj oda valakit, aki képes tartani az Igét. És ez lesz, ez a gyülekezet nem azért van, hogy... sütögetés rendben van, és - és a kis piknikezés, ha szeretnétek együtt menni és közösségben lenni, az jó, az az, amit tenni kell, hogy lefoglaljátok a gyermekeket. De ezen a helyen itt, ez az Isten Igéje. Sütögetni, amikor összejöttök, valami ilyesmi, de nem ebben az Isten házában. És ezeket tudom, persze tudjuk, hogy nem hiszünk ebben a partik ostobaságában és minden ilyesmiben ami errefelé van, ennél bölcsebbek vagytok.

(K:227.) Kinek kellene a vasárnapi iskola fölött lenni, hogy azt rendben tartsa?

74 A vasárnapi iskolai felügyelőnek. És ez az, ami az ő dolga. Nem kell, hogy bármi köze legyen a diakónusokhoz, gondnokokhoz, pásztorokhoz, vagy bárki máshoz, neki megvan a saját tisztsége. Bárki is a vasárnapi iskolai tanítótok, nem tudom. De annak a vasárnapi

iskolai tanítónak kellene gondoskodni arról, hogy minden osztály a helyén legyen, és minden tanító jelen legyen, vagy legyen helyettes tanító ahelyett a tanító helyett, ha aznap az nincs ott.

75 Aztán épp vasárnap... előtt... Mialatt az órák folynak, a vasárnapi iskolai felügyelőnek kell menni, és összeszedni az adományokat, amit ők adni akarnak (a vasárnapi iskolai gyűjtést), és bekérni a jelentést, arról hogy hányan vannak jelen, hány Bibliájuk van ebben az osztályban, és így tovább, és jelentést készíteni erről. És aztán kiállni a hallgatóság elé, épp a prédikáció előtt, amikor helyet adnak neki, hogy megtegye, amikor a vasárnapi iskolai jelentést megteszik, miután a vasárnapi iskola véget ért, mondja el hány tanár van, hányan vannak jelen, mennyien járnak összesen a vasárnapi iskolába, mennyi volt az adományok teljes összege, és tovább ilyen módon. Nem a diakónusoknak, gondnokoknak, pásztoroknak kellene ezt tenni. Nekik abban semmi dolguk nincs, az a vasárnapi iskolai felügyelő feladata.

76 És ha látja, hogy a vasárnapi iskolának szüksége van bizonyos dolgokra, akkor neki kell azt a gondnoki testület elé hoznia, és a gondnokok megbeszélést tartanak erről, először. És akkor a gondnokok, ha úgy találják, hogy van rá elegendő pénz, és így tovább, a pénztárosnál, akkor ezt meg lehet vásárolni; ha akar valamit, könyveket, vagy bármi is az, vagy Bibliákat, vagy valamit, ha Bibliát akarnak venni valakinek, tudjátok, hogy megtalálhassa a szavakat és idézeteket és íráshelyeket, ha valami jutalmat akarnak adni, ajándékot, és a gyülekezeten keresztül akarják azt megvenni. Akkor hozzák azt a -a - a - a diakónusok elé... és vizsgálják meg, hogy az megvan-e a pénztárban. Látjátok?

77 És aztán azt gondolom, hogy az elintézi az erről szóló öt kérdést,

Most, a következőn ez áll:

(K:228.) Branham testvér a gyülekezet rendje iránti tisztelettel, megpróbáltunk aszerint eljárni, ahogyan megértettük az új gyülekezet felszentelésekor lefektetett szabályokat. És mivel így tettünk, néhányan megharagudtak, és elhagyták a gyülekezetet. És mások nem hallgatnak semmire, bármit is mondunk, különösen a gyerekek. Beszéltünk a szülőkkel a gyermekeikről, és ők nem fognak figyelni rájuk. Most félreértettük? Vagy ezzel rossz úton járunk? Köszönöm.

Most hadd válaszoljak sorjában:

A gyülekezet rendje iránti tisztelettel, megpróbáltunk aszerint eljárni, ahogyan megértettük az új gyülekezet felszentelésekor lefektetett szabályokat.

78 Most, az helyes; jól cselekszitek. Nos, ennek a diakónusoknak kell lenni, azt hiszem, mert ez itt a diakónus feladata. Rendben.

És mivel így tettünk, gyakran ... az emberek gyakran megharagudtak ránk.

79 Rám is. Bárkire meg fognak haragudni. Látjátok? Egy személy, aki ezt teszi, valami nincs rendben azzal a személlyel. Ők nincsenek rendben Istennel, mert a Krisztus Szellemé enged a Krisztus tanításának, Krisztus házának, Krisztus rendjének. Látjátok? És minden olyan ember, aki... vagy asszony, vagy személy, gyerek, aki megharagszik egy istenfélő diakónusra, aki elmondja nekik, hogy... És, vagy bármely szülő is, aki megharagszik a diakónusra... Valóban, szeretnénk mindenkit ebben a gyülekezetben látni, akit csak tudunk; de ha ez csak bajt okoz valahol máshol, van egy túske, vagy „egy nyúl a farakásban,” ahogy szoktuk mondani. Az a személy nincs rendben.

80 Ha elmennek, csak egy dolgot tehettek: hadd menjenek, és imádkozzatok értük. Látjátok? Akkor valamelyik diakónus menjen el a gyülekezetükbe ..., vagy menjen el a házukba valamikor, és tudja meg, hogy miért mentek el, és kérdezze meg mi volt a baj. Akkor, és ha ők... próbálja meg, hátha megbékítheti őket. Ha nem, akkor két vagy három tanút vigyen magával, hogy megérthessék. Aztán, ha nem lehet velük megértetni, mondd meg a gyülekezet előtt, ha ők a gyülekezet tagjai itt. Aztán ők...

8 És akkor, ha ők nem tagjai a gyülekezetnek, természetesen nem tagjai ennek a hallgatóságnak, akkor engedelmességre kellene bírni őket. Látjátok, hallgatniuk kell a rendelkezéseinkre itt, mert ezek a gyülekezet rendeletei. Ezek olyan dolgok, amiket nem akarunk tenni, dolgok, amiket nem szeretek tenni, de ezek olyan dolgok amiket muszáj megtenni. És én felfedem magam: És elmondom nekik itt ezen a szalagon, ez én vagyok, hallhatnak engem beszélni, és megismerhetik, hogy ez én vagyok, nem ti férfiak. Feltettétek nekem ezeket a kérdéseket, és én ezt nektek a legjobb módon adom, ahogy tudom, az Isten Igéjéből.

82 „Most, ha azok az emberek megharagszanak és kimennek közületek, mit mond erről az Írás, Branham testvér?”

83 „Azért mentek ki közülünk, mert nem voltak közülünk valók.” És az lerendezi ezt. „Elhagyták a gyülekezetet,” ezt tették. Rendben.

És mások nem hallgatnak semmire, bármit is mondunk, különösen a gyerekek.

84 A gyerekeknek fegyelmet kellene tanulni; ezt otthon kellene megkapniuk. De még ha az enyém is, az én gyermekeim ide jönnek bármikor, rendetlenkednek, nem akarom, hogy gondod legyen vele; Sarah, Rebeka, Joseph, Billy, vagy bárki lehet. Mondd meg nekem, én majd gondoskodom róla. Ha nem tudnak viselkedni, akkor távol maradnak a gyülekezettől, amíg megtanulnak viselkedni. Ez nem egy aréna, ez Isten háza. Ez nem egy olyan hely, ahol lehet játszani és korcsolyázni, és üzeneteket írkalni, és nevetni, és papírt vagdosni, ez az Isten háza; itt Istenhez méltóan kell viselkedni.

85 Istent imádni jövünk ide, nem is találkozni. Ez nem - ez nem egy piknikhely, ez nem egy találkahely, ez a Szent Lélekkel való találkozásnak a helye, figyelj arra, amit Ő mond, nem egymásra. Nem azért jövünk ide, hogy egymással legyünk közösségben, azért jövünk, hogy Krisztussal legyünk közösségben. Ez az imádság háza. És a gyermekeket a

szüleiknek meg kell fegyelmezni. Tudassátok velük! Hogyha ezek a diakónusok... Ha ezeknek a gyermekeknek a szülei nem hallgatnak arra, amit a diakónusok mondtak, akkor ezeknek a szülőknek maguknak is helyre kell igazíttatniuk.

Beszéltünk a szülőkkel a gyermekeikről, és ők nem fognak figyelni rájuk.

86 Ha ők tagjai ennek a gyülekezetnek, akkor venniük kell kettőt vagy hármat magatokkal, és hívjátok azt a szülőt egy személyes találkozóra, az egyik irodába. Nem érdekel ki az, ha én vagyok, ha ez Neville testvér, ha ez Billy Paul és a kistestvére, ha ez Collins testvér és az egyik gyermeke, vagy bárki a többiek közül. Mi vagyunk... Szeretjük egymást, de mi kötelesek vagyunk Isten és az Ige felé. Ha ez Dok, nem számít, hogy ki az, hívjuk be egymást, és legyünk őszinték egymással. Hogyan tud Isten valaha is foglalkozni velünk, ha nem vagyunk őszinték egymással? Hogyan leszünk őszinték Vele? Látjátok?

87 Ez egy rendelet, meg kell őriznünk az Isten házát! És a diakónusoknak tudniuk kell, hogy hogyan tegyék. Látjátok? És ezért mondom el nektek most, ragadjátok meg azokat a dolgokat. És ha ez, elmondjátok a szülőknek, és ők nem hallgatnak erre, nem hallgatnak rá, akkor vegyél magad mellé egy másik diakónust, vagy a gondnokok egyikét, vagy egy jó személyt ebből a gyülekezetből, és hívd a diakónus testületet, minden diakónust egybe, ezt mondva, „Jones testvér, Henderson testvér, Jackson testvér,” vagy bárki legyen is, látjátok, „az ő gyermekeik rendetlenkednek, szóltunk nekik kétszer vagy háromszor a gyermekeik miatt, és nem akarnak erre hallgatni.”

88 Akkor hívjátok be Jones testvért, vagy „XY” testvért, és mondjátok, „Jones testvér, egy megbeszélésre hívtunk ide téged. Szeretünk téged és részünk vagy, egy vagy közülünk. Hadd indítsam el ezt a bizonyos szalagot, és hallgasd meg mit mondott erről Branham testvér, látjátok. Most, megkértünk téged, hogy tanítsd meg viselkedni azokat a gyermekeket. Látjátok? Ha nem fognak viselkedni, és nem tudod őket viselkedésre bírni a gyülekezetben, hagyd őket valakire, mialatt gyülekezetben vagy, amíg megtanulják, hogy hogyan viselkedjenek az Isten házában!” látjátok? De ez egy rendelet, ezt végre kell hajtani! Látjátok?

Most, jön a másik kérdés.

Most, félreértettük?

89 Nem uram. Nem értettétek félre, az helyes. Újra mondom, a rendeletek. A hadseregben nem kérdezik meg, „Elmesz megtenni egy bizonyos dolgot?” Ha a hadseregben vagy, rá vagy kényszerítve, hogy megtegyed. Látjátok? És így van ez a... Én kényszerítve vagyok, hogy prédikáljam az Evangéliumot. Kényszerítve vagyok, hogy kiálljak emellett, tekintet nélkül arra, hogy a másik ember, és testvéreim és így tovább, mit mondanak Erről, én kényszerítve vagyok, hogy ezt tegyem. Érzéseket kell megsértenem, és embereket darabokra szabdalni, de ha én...

90 Nem akarsz olyan lenni, mint Oswald. Látjátok? Ha nem tudsz úgy ellenkezni egy emberrel és ilyen dolgok, és aztán kezét rázni vele, és még mindig ugyanolyan érzéssel lenni felé, akkor ott valami baj van veled. Ha nem tudok ellentétes véleményen lenni egy emberrel, (keserűen, egyik oldalról a másikra,) és mégis ugyanúgy gondolni róla, mint-mint Krisztus tenné, akkor ott valami baj van a szellememmel; Nincs bennem a Krisztus Szelleme. Látjátok?

91 Ha azt mondja, „Nos, Branham testvér, azt hiszem, hogy a tanításod ilyen és ilyen.”

92 „Jól van testvér, gyere beszéljük meg, te és én. Megbeszéljük magunk között. Megyünk ide a szobába együtt; átbeszéljük a dolgot.” És ő darabokra vág engem, és nekem is vissza kell mondanom dolgokat. Ha a szívemben nem érzem ugyanazt róla, hogy „ő még mindig a testvérem, és próbálok neki segíteni,” akkor soha nem fogok segíteni neki, nincs mód, hogy segítek neki. Ha nem szeretem őt, mi haszna van odamenni? Mondd meg neki, „Először is, testvér, én nem szeretlek, és engedd meg, hogy kiadjam ezt a szívemből itt, mielőtt bemegyünk oda, mert nem tudok segíteni, amíg nem szeretlek.”

93 És ez így helyes, és ez az út. Nézzétek, így csináljátok, helyesen tettétek, ennek így is kell lennie. Soha nem értettétek félre.

Ezzel rossz úton járunk?

94 Nem, ez a helyes módja, azt végrehajtani. Legyen megtartva a rend! Mert ez állandóan... Most kicsi gyermekek és anyák, kisbabák és dolgok, ők sírni fognak, és ha túl sokat sírnak és félbeszakítják a pásztorokat ott fent, emlékezzetek, ti vagytok a testőrei, ti vagytok az evangéliumi testőrei, Látjátok? És ha ez félbeszakítja az Úr üzenetét, akkor ti diakónusok vagytok, mit kell tennetek? Éppúgy, ahogy a nyelveken szóló, ő köteles. És egy ember prédikálva, ő köteles az Ige felé, ő kötelezett ezekre a dogokra. Mindegyikőtök kötelezett egy tisztség miatt, és ez az, amiért itt vagyunk, hogy tegyük.

95 Most, nem akarunk túl sokáig várni, és tudom, hogy van egy találkozóm pár perc múlva, úgyhogy megpróbálok sietni, amennyire csak tudok.

Branham testvér...

Van három, két kérdés ezen a cetlin itt.

(K:229.) Branham testvér, mi legyen az eljárás a gyülekezetben az emberek számára gyűjtött adományokkal? Hogyan kellene ezt tenni?

96 Az gondolom, a gyülekezetben nem kellene adományokat gyűjteni az emberek számára, hacsak nem a pásztoron keresztül. És gondolom, ha valaki adományért jön, vagy valami ilyesmi,... Vagy valaki egy nehéz szükségben, mint valamelyik tagunk itt, a mi gyülekezetünkben, mondjuk ha valamelyik testvérünk, és van valami gondjuk; nos azt gondolom, hogy azt be kellene jelenteni a szószékről, és azt a pásztor tegye meg, azt gondolom, ez az ő kötelessége, hogy megtegye; valamelyik testvér, aki valami miatt

szükségben van, azt a pásztor tárja a gyülekezet elé, ha azt akarja, hogy úgy legyen gyűjtve.

97 Ha ez valaki, aki szükségben van, és nem akartok adományt gyűjteni a szükségben lévő személynek, akkor tartson megbeszélést a testület, és egyezzen meg egy bizonyos összegről, amit ennek a személynek akarnak adni a kasszából. De ha a kassa szűkös abban az időben, és nem tudják megengedni azt, akkor azt be kell gyűjteni, nos, beszéljen arról a testület, adjon utasítást a pásztornak, és a pásztor kérje ezt a bizonyos dolgot. Mondja, „Most, ma este, (Jones testvérünkkel szörnyű szerencsétlenség történt, leégett a háza.) és ma este, mint Keresztények, összefogunk, hogy mindegyikünk tesz egy ígéretet, hogy megteesszük, amit tudunk azért, hogy segítsünk Jones testvérnek helyreállítani a házat.” Látjátok, vagy bármi is az. Látjátok, mi meg fogjuk azt tenni. Legyen az elmondva az emelvényről, így kell azt tenni. Aztán legyenek beadva az adományok és aztán legyenek átadva a gyülekezet pénztárosának. És legyenek ezek az adományok kifizetve a gyülekezet pénztárosán keresztül, és adjátok oda nekik. És adjatok a személynek egy nyugtát erről, mert nem tudom, hogy ez adómentes-e vagy sem; Azt sejtem, hogy az valami olyasmi.

98 Most, de amikor arról van szó, hogy egy idegen jön be, egy idegen jön be, hogy ő... Egy ember bejön és azt mondja, „Nos, tudjátok mit? Egy utazáson vagyok, és defektes lett az egyik gumim, és új gumit szeretnék. Gyűjtsetek nekem adományt egy új gumira ma este!” Most azt nem szabadna megtenni. Nem, azt nem szabad megtenni. És ha az méltó dolognak tűnik, valakivel kapcsolatban, akit ismertek, a testület összejöhet és elkülöníthet egy bizonyos mennyiségű pénzt a pénztárból, hogy vegyen annak az embernek egy gumit, vagy bármi is volt az. Vagy akár, ha a kassa szűkös, és a testület jóváhagyta, hogy ez... A pásztornak nem kellene ezzel semmit tenni, a diakónusoknak kell ezt tenni, látjátok, vagy a testületeknek. És most, ha ez... ha egyetértettek ebben, akkor adjátok át a pásztornak, a pásztor összegyűjtheti az adományt. De figyeljete, ha ez egy idegen, és egy szükséghelyzet, valakinek szüksége van egy kis pénzre, és úgy érzitek, hogy ez egy jogos indokból van, (most ez az én véleményem), Ha ez egy igazán jogos indok, és tudjátok, hogy ez egy jogos indok...

99 Most, először, ha felmentek oda, és megnézik a könyveimet a háznál, az emberekről, akik jönnek, és azt mondják, „Ez és ez a tiszteletes vagyok, ebből a bizonyos-bizonyos gyülekezetből, és volt valami gondom lent az úton itt, és szükségem van egy garnitúra gumira,” és tudják, hogy épp most jöttem meg egy összejövetelről, és kaptam egy adományt, vagy valami más hasonló, odaadnám neki, majdnem, hogy menjen és vegyen egy garnitúra gumit. És belenézve a jegyzőkönyvbe, soha nem volt olyan szolgáló, soha nem élt azon a helyen. És van tíz, vagy húszezer dollár a könyvelésben ezekből az évekből, amit így adtam ki, soha nem tudva semmit róluk, hogy hová lettek. Gyertek, nézzétek meg, más szolgálók azt mondják, „Hát ezért és ezért, ezt és ezt tette velem.”

100 Most, a gyülekezet nem felelős, csakis a sajátjaiért. Ez igaz. A sajátjaikért felelősek.

101 De ha ez egy méltó indoknak tűnik, és akkor, ha ti gondnokok mondanátok, „Nos, most csak várj egy percet! Ez az ember, itt van ő, ott van lent az autója, ez az, ez történt és ez. Nem a mi gyülekezetünkben való, látjátok, de ez van.” Akkor, ha ők ezt ilyen módon meg akarják tenni, és mondani valamit egy külsőről...

102 Nem a sajátjaink, most, látjátok, nem a saját embereink, a saját embereinket a sajátjaink között kell kezelni, itt a testvéreik között, látjátok.

103 De ha ez valaki kívülről, és az azt mondja, hogy éhes, vagy... és valaki bele akar nyúlni a zsebébe és adni neki valami adományt, az tőletek függ, de én a gyülekezet adományáról beszélek. És akkor, ha a gyülekezeti embereket kéri, hogy támogassák, akkor...

104 Most, ha van egy evangélista, persze, itt prédikálni, akkor vegyétek... azt tudjátok, mielőtt jön, tudjátok, hogy adni fogtok neki egy adományt, vagy illetményt fizettek neki, vagy bármit is szeretne.

105 De akkor, ha ez a személy itt van, és ez egy jogos indok, akkor a pásztor... és a testület egyet akar érteni, és elmondani ezt a pásztornak, akkor mondja azt a pásztor, „Egy bizonyos-bizonyos személy ül itt, nem ismerjük az embert, ő bejött és kért bennünket... azt mondja, hogy a gyermekei éhesek. Nem volt időnk, hogy kivizsgáljuk az igényt,” látjátok?

106 Ha van valami olyasmi, akkor a mi... Ha van valami a mieink között, akkor a saját diakónusaink mennek és kivizsgálják az igényléseket. Látjátok? És aztán, ha az méltó, akkor tegyétek meg. Ha nem méltó, ne tegyétek, nem kell. De most, ha ez egy ember itt, hadd mondja a pásztor, „Most, a gondnoki testület azt mondta nekem, hogy nem ismerték ezt a személyt. De itt ül az ember, azt mondja, hogy a neve Jim Jones,” vagy akármi is lehet, „és éppen itt ül. Felállnál Jones úr? Most Jones úr a szolgálat végén, állj oda a hátsó ajtóhoz ott, amint kimész! És ha bárki az emberek közül érezte a szívében, vagy valami, amit tenni akartok ezért az emberért, adjátok oda neki, ahogy kimentek!” Érthető ez, most?

107 Megértettétek ezt? Azoknak, akik a szalagon vannak... és egyikük... Collins testvérnek lemaradt ez a szalagjáról. Akarom ezt az idézetet újra elmondani ha... mert ő egyike a diakónusoknak.

108 Ha lenne valaki, egy ember bejön, akiben... és szükségben van, és akar egy adományt a gyülekezettől, a gondnokok, vagy diakónusok tartsanak megbeszélést, és hozzák meg ezt a döntést, és aztán mondják el a pásztornak, hogy így kellene tenni. Mondja a pásztor, hogy „Ez a bizonyos ember,” szólítsa nevén, „mi nem ismerjük őt. És a mi eljárásunk itt az, hogy kivizsgáljuk, mielőtt adományt gyűjtünk az embereknek, amikor a mieinkről van szó. De ez az ember itt azt mondja, hogy lerobbant, szükségben van, beteg gyermekei vannak, próbál gyógyszert szerezni a gyermekeinek,” vagy bármi is legyen az a szükség. „Most, ő éppen itt áll, felállnál, uram?” látjátok, és hadd álljon fel. És

mondd, „Most emberek látjátok, hogy mi... ki az. Most ennek a szolgálatnak a befejezésekor ez az ember ott fog állni az első ajtónál, és az emberek kifelé menet, azok akik érzik, hogy hozzá akarnak járulni ehhez, szabadon megtehetitek; mi csak bejelentettük ezt a gyülekezetben.” Nem szentesítitek ezt, csak bejelentitek. Látjátok, az vendégszeretetet az idegen felé. Látjátok? Értitek most? Rendben.

109 Azt gondolom ez elrendezi azt a kérdést.

(K:230.) Mi van a szalagokkal? Most, ahogy... Mi van a szalagokkal? Kérdőjel van mögötte. Olyan sokan írnak az irodának és téged hibáztatnak a szalagokkal kapcsolatos ügyekért. Amiatt is, hogy mások a gyülekezet környékén szalagokat árulnak, ha Maguire úrnak jogdíjat kell fizetnie értük.

110 Rendben A szalagok szerződés alatt vannak. És ha... nem tudom pontosan, hogy mikor jár le a szerződés, de a gondnokok, ez a gondnokokhoz tartozik; nem a diakónusokhoz, a gondnokokhoz; nem a pásztorhoz, a gondnokokhoz. A gondnokok, valamilyen gyakorisággal szerződést írnak, ahogy értem. És ha ez nem így van, akkor a gondnokok majd megmondják. A gondnokoknak van egy egyezségük a szalagokat készítő személlyel, és a szalagokra liszenszjog van.

111 Senki más nem készíthet szalagokat, hacsak nincs engedélyezve azon személy által, aki a liszenszjogot birtokolja, és azokat nem lehet eladni, hacsak nincs engedélyezve a liszenszjogot birtokló személy által, mert ez a törvény, látjátok, hogy a liszenszjog tartalmazza ezt. Látjátok? És ha az, aki a liszenszjogot birtokolja, meg akarja engedni, hogy ez és ez szalagokat készítsen, az tőle függ; ha azt akarja, hogy mindenki szalagokat áruljon, az attól a személytől függ aki birtokolja a liszenszjogot. Neki kellene, hogy legyen egy kis írott jegyzet a liszenszjog birtokosával aláíratva, hogy szalagokat készítsen és áruljon, mert akkor ő tiszta a törvény előtt. Mert ha neki nincs, az ember, akinek van liszenszjoga ezen... Te felelős vagy, magad, hogy... (Ha egy rosszindulatú ember lenne, aki bajt akar okozni, igazából megtehetné.) Te áthágsz azt a liszenszjogot, mert az olyan, mint a szerzői jog, látjátok, ugyanaz a dolog. Nem megengedett, hogy azt megtedd; nagy büntetés jár érte.

112 Így, ha az emberek szalagokat készítenek, talán van egy beleegyezésük Maguire úrtól, aki jogdíjat szed a szalagokért. És most... és én erről nem tudok, mert nem vagyok itt eleget veletek, hogy tudjam hogyan vannak ezek a dolgok, és hogy kire tartozik ez. Feltételezem, hogy Maguire úr még mindig birtokolja ezt, mert ott kint, Kaliforniában vagy Arizónában vagyok, ahol vagyok, úgy értelmezem, hogy még mindig Kaliforniából vásárolják a szalagokat. Sothmann testvér, a Maguire úr apósa, aki a testvérünk itt a gyülekezetben. Azt gondolom, Maguire úrnak még mindig megvan a liszenszjog ezen.

113 És most, egész végig panaszkodtak a szalagok készítésére. Most, amikor panasz van bármire, ami ennek a gyülekezetnek a pénzügyi dolgait érinti, akkor a gondnokoknak

kötelessége azt a dolgot tisztázni. Látjátok? Nem kellene semmi esetre sem, bárminek is lenni....

Most látjátok itt, azt mondja itt ezen a cetlin, hogy:

Írnak az irodának, és téged hibáztatnak.

114 Őszintén, sok levelet kaptam erről, és akarják tudni, hogy miért nem kaphatják meg a szalagjaikat. Most ismeritek a kapcsolatokat azzal, akinél a liszenszjog van, ahogy megértettem... A szalagok, nem akarok velük semmit kezdeni, én magam, ha bárki tudja használni a szalagot, hogy támogassa az evangéliumot, „Ámen!”

115 De, először Roberson testvér és ők kezdték azokat készíteni, Beeler testvér és jó néhányuk elkezdte azokat készíteni; Aztán a két fiú, Mercier testvér és Goad testvér készítette azokat évekig; és persze, mikor bárki ezen férfiak közül készítette azokat, mindegyikre voltak panaszok. De látszólag itt utóbb, nagy panaszok voltak arról, hogy nem kapják meg a szalagjaikat. Emberek hívtak fel engem az egész országból. És aztán a másik a vágott szalagok, amik lejátszanak valamit egyik percben, és aztán visszajátszanak valami mást, másik dolgot, és még csak nem is tudják megérteni, hogy miről szól.

116 Most, ezeknek az embereknek, akik fizetnek a szalagokért, eredeti szalagokat kellene kapniuk. Nem érdekel, hogy mit kell tenni azért, azt akarjuk, hogy a vásárlóink és testvéreink (akik a vásárlóink és a testvéreink, és így tovább), „1. osztályú” szalagot kapjanak. Most, ti gondnokok járjatok utána ennek, hogy azok az emberek elégedettek legyenek! Ha nem elégedettek, vissza kell téríteni a pénzüket azonnal!

117 És valaki felhívott engem, és azt mondta, hogy hónapokat vártak a szalagokra. Most, nem tudom, hogy Maguire testvér hogy látja el ezt. Nem tudok erről, mivel nem tudok erről semmit. Ez nem az én dolgom, hogy tudjak bármit is erről, ez az ő dolga velük és a gondnokokkal. És nem próbálok ebbe beleavatkozni, csak elmondom nektek, hogy mi ennek a szabálya. Látjátok? Ennek a szabálya az, hogy ezek a szalagok, onnantól kezdve, hogy kéri őket, a szalagoknak úton kellene lenni egy napon belül, vagy három, vagy négy, vagy öt napon belül; miután kéri azokat a szalagokat, annak postán kell lennie vagy a liszenszjogot meg lehetne vonni bármikor, ha ezek a szabályok nincsenek betartva. Látjátok?

118 És minden hat hónapban, vagy egy évente ezt meg kellene újítani, ezt az egyezséget meg kellene újítani. Össze kellene jönnötök ezen a bizonyos napon, amit ez a liszenszjog mond, hogy találkoznotok kell. És aztán úgy kellene lennie, hogy másoknak is el kellene jönni abban az időben, és értesítenetek kellene a többieket is, akik kérdezősködtek a szalagok felől, és jöjjenek be a megállapodásukkal, és üljetek le és beszéljétek át.

119 Most ezeket az utasításokat végre kell hajtani! Látjátok? És helyesen kell végrehajtani, mert panaszt emelnek. Panaszkodtak Leo-ra és Gene-re, mindegyikre

panaszkodtak, ez panasz Maguire testvérré, és panasz lesz valaki másra, de keressük meg, hogy mi a panasz oka.

120 Most, de amikor a szalagok elkezdenek felhalmozódni, dobozokkal, levelek tucatjai özönlenek befelé, és ők... Látjátok, ez nem a szalagkészítőre irányul, ez rám irányul. Mindig engem kiabálnak le emiatt. Most, ez a kötelességem, mint keresztény, hogy utána nézzek, hogy az emberek megkapják, amiért fizetnek, és én akarom, hogy ti gondnokok utána nézzetek, hogy ők megkapják. Ha többet kell fizettetniük, szerezzetek jobb szalagot, szerezzetek jobb gépet, olyan valakit akarunk, hogy a szalagot készítse, aki jól készíti. Ez a mi érdekünk. A szalagot jól kell elkészíteni! És a vásárlónak elégedettnek kell lennie, vagy állítsátok le az egész szalag dolgot teljesen, nem lesznek szalagjaink, csak hagyjatok bárkit, hogy készítse őket, aki akarja. De ha fizettetni fognak azokért, akkor ügyeljenek arra, hogy azt kapják, amiért fizetnek, mert az a kereszténység. Az nem több, mint...

121 És mikor ide jönnek az Evangéliumot hallgatni, a legjobbat akarom nekik adni, ahogy csak tudom, látjátok, és amikor idejönnek, akarom, hogy ügyeljenek arra, hogy mindenki és minden jól haladjon! Ezért mondom nektek diakónusok, gondnokok és pásztorok itt ma este, hogy ezt szó szerint végre kell hajtani, mert az emberek azért jönnek ide, hogy megtalálják Istent, és nekünk ezeket a dolgokat rendben kell tartanunk.

122 És a szalagokat is helyre kell tenni. Ha többet kell fizettetni, ha másodosztályú szalagokat használnak, akkor szerezzenek jobb szalagokat. Ha többet kell értük fizettetni, fizettessenek többet, kapja meg a személy azt, amiért fizet.

123 Egy picit jogdíjban sem vagyok érdekelt, egy fillérben sem, és az imaház sem érdekelt benne; Nem akarom, hogy azok legyenek. Ne legyenek abban érdekeltek, a jogdíjakban! Ha fizetnének valamit, azt hiszem, kellene szednetek egy kis jogdíjat annak címén, hogy itt készül. Azt gondolom, ez olyan valami, amit ők mondtak, Miller úr és ők, a törvényről, kell bizonyos jogdíjakat szedni és így tovább. Az mindnyájatuktól függ, hogy ezt intézzétek. Nekem semmi dolgom azzal, hogy az hogy van összeállítva; ti törődjétek azzal. Nem tudok mindezekkel törődni, csak elmondom, hogy milyen módon kellene ennek lenni és működni. Értitek, azt mondtam „működni kell”. Úgyhogy azt akarjuk, hogy ez helyesen működjön.

124 És ha jobb gépük kell, hogy legyen hogy azt tegyék, akkor szerezzenek jobb gépet. Ha ennek... Most, azt mondtam nekik „Minden misszió, amibe elmegyek a mezőre, mielőtt megyek, értesíteni foglak, hogy milyen szolgáltatásokat fogok prédikálni odakint, valami, amit már...” És megígértem mindnyájatoknak, amire majd visszatérek vasárnap este, hogy „Mielőtt bármi új üzenetet prédikálok, az először ebből az imaházból jönne, mert úgy tűnik, hogy jobb felvételt készítenek.” Emlékeztek arra? Akkor amiért ide jövök, elpredikálom az üzeneteimet, aztán vissza kimegyek, és értesítem a szalagokat készítőket, hogy milyen szolgáltatásokat prédikálok. Megkérdezik „Melyiket? Mit fogsz prédikálni?”

Mondtam neki, „Ezen az estén ezzel és ezzel megyek, ezen az estén ez és ez,” úgyhogy ők előkészíthetik, és készen tarthatják a vásárló számára, hogy ott azonnal megkapja; ott van velük, egy jobb szalag, mint ami nekik kint az összejövedeleken van, mert ez itt készül az imaházban, ahol az akusztika jó. Látjátok?

125 Most megyek ebbe a nagy evangélizációba, amit most tenni fogok a tengerentúl, és dolgok, nem tudom azt megígérni, látjátok, nem tudom megígérni, hogy az első üzenetemet itt fogom prédikálni. Mert mikor prédikálsz körben az üzeneteket, kell, hogy legyen valamid, ami... Az szárazzá válik számodra, és biztosan szárazzá válik azok számára is, akik ezt hallgatják. Valamit másképp kell tenned, látjátok, és hozni amint az Üzenet ott van. De vigyenek egy gépet a kinti összejövedelekre, vagy bármi is az, ami ezeket a szalagokat tökéletesen készíti!

126 És készítsenek tökéletes szalagot, és minden szalagot játsszanak vissza és ellenőrizzenek, mielőtt kimegy, vagy egyszerűen állítsátok le az egészet; Még csak ne is csináljatok semmit, készítse mindenki a saját szalagját! Látjátok? De végezzétek azt el helyesen, látjátok, hogy ez a panaszkodás megszűnjön! Egyáltalán nem akarunk panaszokat! Ha van egy panasz, gondoskodjunk arról, akkor túl leszünk rajta.

127 Most sietni fogok, amennyire csak tudok. Billynek van még itt két további kérdése, vagy három, aztán végzünk.

(K:231.) Branham testvér, meddig mehet el, vagy meddig kellene elmenjen egy diakónus, hogy rendet tartson a gyülekezetben? Tartanunk kellene a rendet, vagy várni, amíg Neville testvér megmondja, hogy mit kellene tennünk?

128 Az nem Neville testvér feladata, az a ti feladatotok. Látjátok? Ti sem mondjátok meg Neville testvérnek, hogy miről prédikáljon, hogyan prédikálja azt. Látjátok, az a ti feladatotok, ti diakónusok, nektek kellene azt tenni. Ti törődjete az azzal. Az nem a Neville testvér dolga, az a ti dolgotok. Látjátok?

129 Most, ha egy rendőr kint van itt az utcán, és lát egy embert, hogy valamit kilop egy autó hátuljából, kellene, hogy hívja a polgármestert és mondja „Most, polgármester, tiszteletem, uram, én itt dolgozok önnek, ennél a rendőri erőknél; most találtam itt egy embert fent az utcán, a múlt este valami gumikat lopott le egy autóról; most, csak tűnődöm, mi az ön véleménye erről?” Hű! Látjátok? Látjátok, annak nem lenne értelme. Lenne? Nem uram. Ha valami rosszat csinált, tartóztasd le!

130 És ha egy ember valami rosszat tesz itt a gyülekezetben, vagy bárki, állítsd le őket, beszélj velük! Ne légy arrogáns, de ha nem hallgatnak, akkor beszélj olyan módon, hogy tudják mit mondasz! Látjátok? Látjátok, ahogy elmondod egy gyereknek, mondd „Menj vissza oda,” és ő rosszul viselkedik. Diakónusok, maradjatok a helyeteken! Négyen vagytok, maradjon kettő elől és kettő hátul, a sarkokon, vagy valahol ott. És vigyázzatok figyelmesen, mert hitehagyottak és minden mások bejönnek így, látjátok. És legyetek

őrségben, menjetek a kötelességetek helyére és maradjatok ott, az a ti széketek; vagy álljatok a fal mellett, és figyeljétek mindenkit, aki bejön!

131 Egy diakónus gondot visel az Isten házáról. Ha valaki bejön, beszélj velük; legyél ott, hogy üdvözdöld őket, rázz kezet velük. Az... te vagy a rendőr, „Megmutathatjuk, a ruhatárat?” vagy „Le szeretnél ülni?” „Adhatunk egy énekeskönyvet vagy valamit?” vagy „Most szeretnénk, hogy érezd jól magad itt, és imádkozz, és nagyon örülünk, hogy itt vagy velünk ma este.” Vezessétek őket egy helyre, és mondjátok, „Közelebb szeretnél ülni, vagy itt hátul szeretnél lenni?” vagy bármi más. Ez a vendégszeretet.

132 Egy rendőr (vagy diakónus) egy katonai rendőr a hadseregnek, udvariassággal, de mégis hatalommal. Látjátok? Tudjátok mi egy katonai rendőr, valójában, ha érvényre juttatja a jogait, azt hiszem épp olyan, mint egy káplán [tábori lelkész – a ford.]. Látjátok? Ez udvariasság, meg minden, de mégis van hatalma. Látjátok, figyelembe kell vennetek őt. Látjátok, ezek az újoncok kimennek oda és lerészegednek, hát, ő helyre teszi őket. És így van a diakónus is hogy helyükre tegye őket.

133 Most emlékezzetek, a diakónus a rendőr, és egy diakónus tisztsége valójában sokkal szigorúbb, mint bármely másik tisztség a gyülekezetben. Nem tudok semmi más szigorúbb tisztségről, mint a diakónus tisztsége. Ez így van, mivel neki igazi feladata van, és ő Isten embere. Ő Isten embere, éppúgy, ahogy a pásztor Isten embere. Biztosan az. Ő Isten szolgája.

134 Most a gondnokok, egyetlen dolog, az ő Isteni kötelességük figyelni a pénzügyeket és gondoskodni azokról, a dolgokról, amik ilyen jellegűek. Beszéltem a szalagokról, és más dolgokról, amik mennek, az épületről és a javításról, és figyelni a pénzügyeket és ilyen dolgok, ez az, aminek ők a gondnokai: az ingatlan, pénzügyek, és dolgok. A diakónusoknak semmi köze nincs ehhez. És a gondnokoknak sincs köze a diakónus tisztségéhez.

135 Most, ha a diakónusok a gondnokok segítségét akarják kérni bármiben, vagy a gondnokok a diakónusokét, és ti mindannyian együtt munkálkodtok... De az a ti kötelességetek, külön-külön. Látjátok? Rendben.

136 Most, nem, ne kérdezzétek Neville testvért! Ha Neville testvér megkér, hogy tegyetek meg valamit, akkor az a pásztorotok, udvariassággal és szeretettel meg minden... Ha azt mondaná, „Collins testvér, Hickerson testvér, Tony testvér, vagy valaki, megnéznétek, hogy mi a baj ott hátul a sarokban?” A kötelességetek helyén ilyen módon, tudjátok, mint Istennek egy igazi embere.

137 Emlékezzetek, hogy nem a Branham Imaháznak dolgoztok, sem Neville testvérnek nem dolgoztok, vagy nekem, ti Jézus Krisztusnak dolgoztok. Látjátok? Te ... Ő az akinek ezt teszitek ... És Ő tiszteli a hűségeteket ugyanúgy, mint Ő azt teszi a pásztorral, vagy bárki mással, Ő elvárja a hűségét. És szeretnénk megmutatni hűségünket.

138 Most, néha ez keménnyé válik. Kemény nekem látni egy szolgát oda kerülni, szeretem teljes szívemből, de egyszerűen igazán el kell mondanom neki; látjátok, de a szeretet útján, kinyújtom a kezem a segítségére. De, látjátok, és odajönnek hozzám, és mondják, „Branham testvér, te egyszerűen csodálatos személy vagy, mért nem alkudsz meg kicsit azon a keresztségen, és ezen és azon és a másikon, és azon a biztonságon, és a kigyó magván?”

139 Azt mondom, „Testvér, szeretlek téged, de most csak vegyük az Írásokat, és lássuk ki helyes, és ki helytelen!” látjátok, nekem képesnek kell lennem...

140 „Ó, nem. Most, Branham testvér, mondom neked, te teljesen helytelen vagy.” látjátok, kezdi mondani a magáét.

141 „Ó,” mondom, „nos, talán az vagyok. Akkor, ha az vagyok, bizonyára megmondod, meg ...tudod, hogy hol vagyok helytelen, akkor mutasd meg nekem, hol vagyok helytelen!” És akarom azt elfogadni, látjátok.

142 Ugyanaz a dolog, „Hé, nem a te dolgod megmondani annak a gyerekek, hogy üljön le.” Most, a diakónus az ő az Isten házában. Látjátok? Most, ha te ... Ő gondoskodik az Isten házáról, és azt rendben tartja. Most, ez az, amit az Írás mond, és ha van bármi más, amit a diakónusnak tenni kellene, akkor gyere, mondd meg nekem. Látjátok, ott van ugyanaz a dolog, de ez a te kötelességed, hogy ezt tedd, igen, csak biztosítani.

143 És senkit nem kell megkérdezned, az a te kötelességed. Neville testvér nem kérdez meg senkit, a gyülekezetnek nem kell megkérdeznie... úgy értem a gondnokoknak nem kell megkérdeznie Neville testvért, hogy akar-e tetőt az imaházra. Látjátok? Nem, nem, az nem Neville testvér dolga, nem az én dolgom, az a tiétek. A diakónusoknak nem kell...

144 Ugyanúgy a pásztor is. „Miről fogsz prédikálni? Nem akarom, hogy ezt tedd.” Nincs joguk azt mondani, ő Isten alá van rendelve, látjátok, a pásztoruk. És aztán, ha Neville testvér, prédikál egy üzenetet, amit az Úr adott nekünk, és mi mindannyian ebben vagyunk. És ha Neville testvérnek valami rosszat mondok, Isten felelősségre von azért. Ez így van. Látjátok? Tehát Isten a főnöke mindezeknek. Látjátok? És mi csak az Ő követeiként dolgozunk, látjátok, itt ezekben a tisztségekben.

Kérlek

Következő kérdés, és aztán azt hiszem van még egy, és aztán befejezzük.

(K:232.) Kérlek csak magyarázd el hogyan kell a nyelvek ajándékának működni a gyülekezetünkben! Ezt megtettem. Mikor lehet helyretenni a gyülekezetet, mint... vagy csak hol kell az ajándékoknak működni? Épp most magyaráztuk el.

Mennyi k-a-r-á-c-s-o... Megnéznéd mi ez? (Billy Paul testvér mondja: „hangszerek” – szerk.) Ó. Hangszerek.

(K:233.) Mennyi hangszerünknek kell lenni a gyülekezetben az orgonán és zongorán kívül?

145 Nos, attól függ, hogy húros zenekarotok van, vagy bármi másotok, látjátok. Nem tudom mitek van, mit jelent ez, nem értem. De az orgona és a zongora a gyülekezet tulajdona. Most, ha az énekvezetőnek az az elképzelése, hogy trombiták és kürtök vagy ilyesmi legyenek, és valakik érkeztek a gyülekezetbe, és ilyen hangszereken játszanak... És a zenekarban vannak, és akkor, persze az a gondnokok dolga; vigyék a gondnokok elé, és lássák, hogy van-e pénz, hogy megvegyék a hangszereiket, vagy bármi is az. Azt hiszem ez a kérdésük.

146 De ha van saját hangszerük, csodálatos. Ha nincs saját hangszerük, és ők tagjai az itteni zenekarnak, nem csak egy személy, aki bejön ide és egyszer-egyszer játszik, és aztán elmegy, annak a zenekarban kell lennie, a gyülekezetben. A gyülekezet nem fog egy trombitát venni egy embernek, aki itt játszik rajta, és holnap este valahol máshol, és valahol máshol, és egyszer-kétszer beugrik és játszik egy kicsit. Nem uram! Annak egy zenekarnak kell lennie éppen itt, szervezett zenekarnak a vezetővel, és aztán a gyülekezet, beszéljete velük a hangszerek vásárlásáról.

(K:234.) Kérlek, magyarázd el, hogy mi, diakónusok hogyan tarthatjuk az embereket a szentélyben előtte vagy utána... Kérlek, magyarázd el [Billy Paul testvér felolvassa a kérdést, „Hogyan tartják a diakónusok csendben az embereket a szentélyben gyülekezet előtt és után?” – a szerk.] Ó, rendben.

147 Én ezt javasolnám, testvéreim. Most, van egy nagy dolog. Szeretném, ha több időt tudnánk erre fordítani, mert ez... ez jelent valamit számunkra, látjátok. Most a gyülekezet nem egy...

148 Ha akarja... Ha le akarjátok játszani ezt a szalagot valamelyik este, és lejátszani azt az összejevetelek előtt, hogy az emberek megértsék ezt, akkor játsszátok le; csak ezt a részét a szalagnak, ha nem is többet, csak ezt. Ennek bármely része, amit egy bizonyos dologért le akartok játszani, csak tekerjétek addig, amíg megtaláljátok, és aztán játsszátok le. Látjátok, mert ezek kérdések.

149 Most, a gyülekezet diakónusai, és ahogy mondtam, a gyülekezet rendőrei. De a gyülekezet nem egy általános találkozási hely, közösségre és barátkozásra és szórakozásra. A gyülekezet Isten szentélye! Azért jövünk ide... Most, ha egymással akarunk találkozni, hadd menjek hozzátok, vagy gyertek el hozzám, vagy menjetek egymáshoz, és találkozzatok egymással. De csak mókázni a gyülekezetben, és beszélgetni és ilyen dolgok, az nem helyes, testvéreim; Idejövünk, kitesszük az egész dolgot az elménkből. Ha úgy jönnek ide...

150 Nézzétek meg, hogyan csináltuk évekkal ezelőtt. Gertie testvérnő volt a zongorista. Amikor én pásztoroltam itt, nekem kellett pásztorolnom, diakónusnak, gondnoknak, minden másnak lenni egyszerre, látjátok, de nekem azt kellett tennem. Most nektek azt nem kell

úgy tenni, látjátok, mert vannak embereitek, akik ezt végrehajtják. De amikor... Voltak teremőreim, Steward testvér és mindazok az ajtónál. Voltak nekik könyvek felhalmozva ott az ajtó körül, egy székre téve, vagy valami másra. És amikor valaki bejött, mutattak neki egy helyet, hogy felakassza a kabátját, vagy az ülőhelyükre segítették őket, adtak nekik egy énekeskönyvet és megkérték őket, hogy „legyetek imában!” És aztán mindenki elfoglalta a helyét, és csendesen imádkozott kezdésig. Látjátok? És aztán kezdéskor, Gertie testvérnő, a zongorista felment oda és elkezdte a zenét, mielőtt... amikor az emberek összejöttek.

151 Azt javasolnám, hogy legyen orgonistátok, aki felmegy oda valami igazán szép zenével. Ha nem tud ott lenni, vegyétek azt szalagra és aztán játsszátok le, vagy valami más. És legyen zenétek, igazi édes szent zene játszva. És kérjétek az embereket, és ha az emberek beszédbe elegyednek és úgy folytatják, az egyik diakónus álljon fel a mikrofonhoz, ott fent az asztalnál, és mondja, „pszt, pszt, pszt,” így. Mondd, „Az imaházban itt azt akarjuk, hogy gyertek Istent imádni! Ne keltsünk zajt most, hallgassuk a zenét! Keressétek meg a helyeteket, üljétek le, legyetek tisztelettel, imádkozzatok, vagy olvassátok a Bibliátokat! Ez a szentély itt, ahol az Úr lakozik. És akarjuk, hogy mindenki legyen igazán tiszteletteljes, és imádjá az Urat, nem hogy futkározzon, és beszélgessen a szolgálat előtt. Gyülekezzetek össze, és gyertek ide, hogy beszéljétek az Úrhoz. Látjátok? Vagy legyetek csendes imában, látjátok, vagy olvassátok a Bibliátokat!”

152 Amikor elmentem a Marble templomba ott fent... Norman Vincent Peale, hallottatok róla, látjátok. És bementem... Nagy pszichológus, tanító, tudjátok. És bementem a gyülekezetébe, csak gondoltam ott, „Bárcsak az én imaházam is újra ezt tenné!” Azok a diakónusok pontosan ott álltak az ajtóban, ahogy bejössz. Persze tartanak neked egy vasárnapi iskolát, amint leültetnek. Háromszor kellett nekik kiüríteni a termet, tudjátok, csak négy vagy ötszáz ember fér el benne, tudjátok; és New York egy nagy helység, és ő egy népszerű ember. És azt hiszem nekik kellett, hogy legyen egy osztály tíz órakor, és egy tizenegykor, ugyanaz a szolgálat újra, pontosan ugyanaz a szolgálat, ugyanaz a papírlap. De amikor el vannak bocsátva, nekik (azt hiszem) öt percük volt a gyülekezet számára, hogy teljesen... Senki más nem jöhetett be, amíg ők ki nem mentek, akkor a diakónusok megnyitották az utat, és a másik összejövetel megtelt. Nekik azok a régi doboz székeik voltak, tudjátok, úgy mennek be, és ülnek le a padokban, amint kinyílik az ajtó. Régimódi, ez ott áll legalább kétszáz éve, azt hiszem, a régi Marble templom.

153 És azt is lehetett volna hallani, ha valaki bárhol a templomban leejt egy gombostűt, és mindenki imában van legalább harminc percig, mielőtt az első hangot leütik az orgonán, a bevezetést. Látjátok? És egyszerűen mindenki imában van. Gondoltam, „Milyen csodálatos ez!” Aztán, amikor az a szolgáló... az a bevezető, arról... Azt hiszem egy bevezetőt játszottak körülbelül három, vagy öt percig, Mily nagy vagy te, vagy valami ilyesmi, így tovább. És amikor ezt tették, mindenki abbahagyta az imádkozást, hallgatta a bevezető éneket. Látjátok, ez egy változást hozott, az imából a bevezető énekbe. És

amikor azt eljátszották, akkor a kórusvezető vezényelte a kórust. Aztán volt egy gyülekezeti énekük és a kórus. És aztán készen álltak a vasárnapi iskolai leckére. Látjátok? És aztán, amikor ez véget ért, semmi más nem folyt, csak Isteni imádat, állandóan, és ezért jövünk ide.

154 És gondolom, hogy jó dolog volna, ha a gyülekezetünk... És én csak elmondom ezt; meg fogjuk csinálni. Látjátok? Tegyük meg! Ha bármit tesz valaki, azt a dolgot, és „Gondolom, hogy ez jó dolog lenne.” Ha ez jó dolog, akkor tegyük meg! Látjátok? Nem akarunk kitenni semmi jó dolgot, meg fogjuk azt tenni, bárhogyan is. Látjátok? És csak menjetek előre, és álljatok fel ott, és ha egyik reggel elkezdik, vagy valami ilyesmi, az emberek társalognak, akkor valaki, vagy a diakónusok egyike, vagy valaki menjen fel oda, és mondja, „Ez egy szabályként lett hozva az imaházban itt...”

155 Nem tudom, hogy teszik-e ezt, lehet hogy igen. Soha nem vagyok itt, látjátok, nem tudom. Én soha nem vagyok itt a szolgálatok előtt.

156 És amikor bejönnek, és elkezdenek beszélgetni, valaki menjen fel oda és mondja, „Pszt, pszt, pszt, csak egy pillanat!” Látjátok? Vegyetek egy kis testvérnőt, hozzátok fel ide, és kezdje el játszani azt a zenét! Ha nem, akkor vegyétek szalagra, és tegyétek ki oda, látjátok, orgona zenével. És mondjátok, „Most mi... Van egy új szabály az imaházban. Amikor az emberek bejönnek ide, nem szabad suttozni, beszélni, hanem Istent kell imádni. Látjátok? Most, csak pár percen belül elkezdődik a szolgálat. Addig vagy olvassátok a Bibliátokat, vagy hajtsátok meg a fejeteiket, és csendben imádkozzatok!” És egy pár ilyen alkalom, mindannyian megtanulják. Látjátok? Látjátok?

157 Hallotok valakit beszélni, ha ez eljut egy olyan, néhány ilyen alkalom után, egy idő után eljutsz egy helyre, ahol valaki, mondjuk, valaki beszélget, senki más nem beszélget, látjátok, nos, akkor az egyik diakónus odamegy és azt mondja, „Azt szeretnénk, hogy a szolgálat ideje alatt az Urat imádd!” Látjátok? Látjátok? Látjátok, ez nem a beszéd háza, ez az imádat háza. Értitek?

Azt hiszem ez volt az. **Kérlek, magyarázd...** Ja. Lássuk. Ja. **Kérlek, magyarázd el a diakónusok hogyan... a szentélyben.** Ja, ennyi. Rendben. Ez az.

Rendben, most, itt van az utolsó.

Branham testvér, amikor lehetőségünk volt a szolgálat kezdetén... Én... én... a... nem... Voltak panaszaink...

Ez nagyon kicsivel van írva. És „panaszaink voltak,” nem az? [Billy Paul testvér mondja „aha,” és tovább segíti Branham testvért az apró írás olvasásában. – a szerk.]

(K:235.) Voltak panaszaink a szolgálat kezdetekor. Vannak énekeink, bizonyságaink és imádságaink, és imakéréseink, külön énekeink, és talán tizenegykor eljutunk az üzenethez, vagy később, de nincs túl sok időnk az Igére. Néhányan az emberek közül nyugtalanná válnak, és el kell menniük, mielőtt ez véget ér. Kérlek, magyarázd el,

mennyi ének legyen, és mikor kell elkezdni az üzenetet. És néha vannak imakéréseink, és egy bizonyságtevő összejövételben végződik, valami, ami nem tűnik helyesnek éppen akkor.

158 Most, remélem megértettem. Billy próbál nekem itt segíteni. A szalagon, megesik... valaki az összejövételen, a szolgálaton, hallgatja, hogy mi volt ez; Billy próbált nekem segíteni elolvasni, mert ez nagyon-nagyon vékony betűvel van írva, és nem tudtam kiolvasni. Megértettem az alapgondolatot, az az, hogy „mennyi éneket kellene énekelnünk a szolgálat kezdete előtt, és mikor kellene kezdenünk a szolgálatot?”

159 Most, az első dolog, amit itt tenni szeretnék, az egy megvallás. És amikor helytelen vagyok, el akarom ismerni „helytelen vagyok.” Látjátok? És megvallom itt, hogy „Úgyszólván én vagyok annak a vezetője.” Mivel én voltam az, aki azokat a hosszú szolgálásokat tartotta, ez az ami a gyülekezetet ebbe a gyakorlatba vezette, látjátok, úgy cselekedve, de ennek nem kellene így lenni. És most, emlékezzetek, elmondtam mindnyájatoknak, „Vasárnap este, ha az Úr akarja, vasárnap este, úgy, megpróbálom felosztani a szolgálataimat mostantól fogva, ha plusz egy hetet kell maradnom, leghosszabban körülbelül olyan harminc, vagy negyven percre az én szolgálataimat.”

160 Mert úgy találtam, hogy az a szolgálat, ami... Feláll, és az üzenet hatalommal van átadva; ha túl messzire mész, kifárasztod az embereket, és nem fogják megérteni. Annak az oka, hogy úgy adtam... végig tudtam ezt. Látjátok? A legsikeresebb szónokok azok, akiknek pontosan... Jézus a kevés szó embere volt, nézzétek meg a szolgálatait! Nézzétek meg Pál szolgálatait! A pünkösdi napján, valószínűleg tizenöt percbe tellett, és megütötte a... ott, valamit, ami háromezer lelket küldött Isten Királyságába. Látjátok, csak egyenesen a fő pontra. Látjátok?

161 És én hibás vagyok. Mert annak az oka, hogy ezt tettem, nem az, hogy nem tudtam jobban, de szalagokat készítek, látjátok, és ezeket a szalagokat házakban fogják lejátszani, órákon és órákon át. De ahogy rá fogtok jönni, a következő vasárnap, az oka, hogy ezt tettem, ezen a következő vasárnapon, az oka, hogy ezt tettem, ...talán elmondom ezt itt épp a szalagon. Az oka, hogy ezt tettem az a hatalmas súly rajtam, az óra Üzenete miatt, hogy azt kiadjam. Most az Üzenet kint van, most veszek harminc percet, vagy valami olyasmi, az újév után, az összejöveteleimen, kint a... mindenütt, ahová megyek, és megpróbálom, és még az órát is beállítom harminc percre, vagy nem több mint negyvenre legföljebb; bele az Üzenet közepébe, és megtenni az oltárhoz hívást, ha... vagy bármi, amit tenni fogok, vagy hívni az imasort; és nem tölteni olyan sok időt, mert kimerítéd az embereket. Tudom ezt.

162 De figyeljeteK ide! Azt hiszem, az évben, nem volt egy tucatnyi ember, aki felkelt és kiment, és néha itt tartottam őket két, vagy három óráig. Látjátok? Így igaz. Mert ez a szalagok készítése volt, ami megy szerte a világra, látjátok. És az emberek ott kint, órákig

fognak ülni és hallgatni azt; szolgálók és így tovább, Németország, Svájc, Afrika, Ázsia, és bárhol, látjátok, hallgatva azt.

163 De látjátok, a szentélynek, a gyülekezetnek... és az rendben van. Ha itt vagy szalagot készítve, és van egy két órás szalagod, tegyél rá egy két órás üzenetet; de ha nem készítesz szalagot valami olyasmire, akkor rövidítsük le az üzenetünket, látjátok, rövidítsük le az üzenetünket! Elmondom nektek miért, vannak, akik könnyen betelnek, valakik soká telnek be, látjátok, ilyen módon, és nekünk az arany középúton kell lennünk azok között.

164 És most, sokszor van, hogy tönkretesszük a szolgálatainkat a megnyújtott bizonyágtevő összejövetellekkel, amiről tudom, hogy bűnös vagyok benne. És kimész, amikor utcai összejöveteleket szoktunk tartani, és hagysz valami idős testvért ott kint állni, és ő ki fog állni... és megkéred, hogy ajánljon fel egy imát, és ő imádkozni fog a város polgármesteréért, és az állam kormányzójáért, és az államok elnökéért, és minden ilyenekért, és az összes környező pásztorért, tudjátok, mindegyikért szám szerint, és Jones testvérnőért, aki a kórházban van, és ilyen dolgokért; és az emberek állnak, elsétálnak az utcai összejövétel mellett, ők csak tovább mennek. Látjátok? Ő csak kimeríti őket. Mi csak, noha...

165 Látjátok, most a fődolog az, hogy az imádságaitok titokban legyenek, a fő, hosszú imádságaitok. Imádkozz minden... menj a titkos szobádba, csukd be az ajtót. Ez az, ahol imádkozni szeretnél egész nap, egész éjjel, vagy két órát, ott imádkozz. De itt, ahol az emberek rád figyelnek, legyen az imádságod rövid, gyors. Tegyél minden szolgálatot... És a szolgálatok idejének nagy részét az Igére fordítsd. Ez a lényeg. Mutass az Igére amilyen keményen csak tudsz! Látjátok? Juttasd el az Igét az emberekhez.

166 Most, itt van a javaslatom. Most, most emlékezzetek, megvallottam, hogy bűnös vagyok ennek vezetésében. De aztán elmondtam, hogy miért folytattam ezt, kétórás szalagokat készítek, hogy a tengerentúlra legyenek küldve, és mindenhova, egy Üzenettel, látjátok. De a gyülekezetnek nem kellene arról mintát venni (az üzenet itt az imaházban) a szalagok után (két órás) hogy eljusson helyekre, látjátok, és kimenjen úgy.

167 Most, itt vannak a szabályaitok... Hadd mondjak egy példát. Rendben lenne, egy javaslat? Mondjuk a gyülekezet ajtóit ki kell nyitni egy bizonyos időben, hadd jöjjön be a hallgatóság, legyenek énekek játszva. És hadd jöjjön mindenki Istent imádni, nem találkozni. És ne hagyd, hogy utána társalogjanak, bocsásd el őket, menjenek ki, ne társalogjanak. Ha találkozni akarnak, ott van az egész külvilág. De ez a szentély, legyen ez tisztán tartva. Most, ha az Úr Lelke működik itt, tartsuk meg az Úr Lelkét. Látjátok? És Az tovább fog működni. Ha nem teszitek, akkor csak jegyezzétek meg a szavaimat, akkor ez el fog esni; az biztos, hogy úgy lesz. És tartsuk meg, ez a kötelességünk, ezért vagyok itt ma este. Tartsuk ezeket ezekkel egyenesben – ezekkel a szabályokkal.

168 Most figyeljetelek, ezt mondanám. Rendszerint, hacsak nem különöset adunk ki... és elmondjuk nekik, hogy szalagra veszünk egy üzenetet. Látjátok? Most, ha Neville testvérnek van itt egy üzenete, amit... van egy üzenete, amit el akar juttatni az emberekhez szalagon, vagy valami, mondjuk, „Most, következő vasárnap este, felveszünk egy két órás szalagot,” három órás szalagot, vagy akármit. „Egy két, vagy három órás szalagot fogunk kiadni,” vagy bármi lehet, „Következő vasárnap este.” És akkor az emberek tudják. És akkor, amikor bejönnek, mondjátok, „Most, ma este szalagra veszünk egy üzenetet. És van itt egy üzenetem, amit akarok, hogy szalagra legyen véve, és ki legyen küldve. Érzem a vezetést, hogy ezt az üzenetet kiküldjem. És ez szalagra lesz véve, talán két órás lesz, három órás, vagy bármi is az.” Mondjátok ezt!

169 De rendszerint, éppúgy, ahogy én teszek, amikor elmegyek egy olyan helyre, mint az Üzletemberek összejöveteleinek egyike, vagy kint vagyok az összejöveteleimen, ott kint egy imasorért. Ha felállnék oda és hoznék egy három órás üzenetet egy estére, a gyógyító szolgálat előtt, látjátok hova visz az engem? Látjátok? Nos, az emberek; következő este a hallgatóságod csak fele, annak, ami volt. Látjátok? Mert egyszerűen nem tudják megtenni, dolgozni kell menniük, meg minden.

170 Azt javasolnám, hogy rendszerint... Most, figyeltem Neville testvért tegnap este, amikor prédikált. Most, tudom, hogy mindannyian tudjuk, hogy az egy buzdító üzenet volt. Jegyzeteket készítettem róla, itt van a zsebemben, hogy más, saját üzeneteimben használjam azt. Így igaz. A menekülés útja, látjátok, és az egy bámulatos üzenet volt. Látjátok milyen gyorsan átadta azt? Látjátok, körülbelül harmincöt perc, látjátok, és túl volt rajta. Látjátok? Most, az szép volt. Most, és Neville testvér, általában az ő üzenetei ilyenek. Látjátok, az nem olyan hosszú. Látjátok? De amivel megöled az összejöveteledet, az a hosszan elhúzott dolog, mielőtt odaérsz. Látjátok?

171 Most, és ahol azt teszed... Most, tudom, és most figyeljetelek, ezt nem tiszteletlenségből mondom nektek, gondnokok, vagy diakónusok, vagy pásztorok, hanem csak elmondom nektek: látjátok mi az igazság, és ennek-ennek kell lennie. Most ti... mi teszi ezt? Most, mindenki, ti mindannyian, jó természetűek vagytok, mindegyikőtök, férfiak, jó természetűek. Ha nem lenne úgy, azt mondanám, „Mind, kivéve ez és ez a testvér, ő nem egy jó természetű, mindannyian imádkozunk érte.” De nektek jó természetetek van, és hosszútűrő, szelíd, csendes típusú férfiak vagytok. Ez szép, de ne legyetek puhányok azzal.

172 Jézus is jó természetű volt, de amikor eljött az ideje, hogy kimondjon dolgokat, „meg van írva, 'Az én Atyám háza imádság házának épült', és ti tolvajok barlangjává teszitek.” Látjátok? Ő tudta, amikor beszéljen, és mikor ne. Ez az, amit nekünk tenni kell. Látjátok? Soha nem volt olyan személy, mint Jézus, Ő Isten volt. És emlékezzetek, Ő még... Beszélve a diakónusról a gyülekezetben, Ő - Ő vette át. Összefont néhány kötelet, és nem várta meg, hogy szépen kimenjenek, kiverte őket, Látjátok, az Isten házána. És egy diakónus szerepét játszotta, egy példaként nektek, diakónusok. Látjátok, Ő volt a példátok. „És

most, - meg van írva: 'Az én Atyám háza imádság házána épült.'" Most, emlékezzetek, Jézus akkor egy diakónus volt, és tudjátok, hogy Jézus a diakónus részét vette át.

173 Amikor a pásztor szerepéhez ért, mit mondott? „Ti vak farizeusok, a vakok vezetői!” Látjátok, Ő akkor a pásztor szerepében volt.

174 És amikor megmondta nekik, mi fog történni, Ő a próféta szerepét vette. Látjátok?

175 És amikor adót fizettettek velük, akkor a gondnok feladatát vette át: „Péter, menj le, és vedd a horgot a folyóba, és az első halnak, amit kifogsz, van egy érme a szájában. Fizesd ki őket, látjátok, fizesd ki a valós adósságodat.” Nekünk mondta: „Add meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené!”

176 Ő minden volt, pásztor, próféta, gondnok, és diakónus. Biztosan volt. Tehát látjátok, hogy mit csinált, legyen az a példátok a házban itt ebben Branham Imaházban, mert mi egy olyan ház akarunk lenni, ahol Őt mindenben tisztelik, minden tisztségben, minden helyen, hogy ne legyen visszavonás. Lennie kell szelídségnek, édességnek, és kedvességnek, de csak egyenesen a vonalon, minden ember a kötelessége helyén. Látjátok? Ez a mód, ez a mód, ahogy Ő ezt akarja. Soha nem kért. Amikor eljött az ideje megmondani, hogy mi micsoda, Ő megmondta. Amikor eljött az ideje, hogy szelídséget mutasson, szelídséget mutatott. Ő édes, kedves, megértő, de szigorú volt; és minden pontosan rendben volt vele, és Ő azt a ti példátokként tette. Most, a Szentlélek csak adja nekem. Így soha nem gondoltam ezelőtt róla, hogy Ő egy diakónus, de Ő az volt. Látjátok? Ő diakónusként viselkedett.

177 Most azt mondanám, mondjuk, ha a szolgálatok hét-harminckor kezdődnek, ha ez az időpont, nyissátok ki a gyülekezetet fél órával korábban, hét órakor. A zongorista... Mondjátok meg az orgonistának... Fizettek neki? Fizetitek az orgonistát? Fizetve van, vagy a zongorista? Ő szabad akaratból teszi. Kérjétek meg szelídséggel. Még ha ő fizetést akar is érte, hogy adjatok neki valamit érte, mondjátok meg neki, szeretnénk őt egy fél órával a szolgálat előtt. És ha azt mondja, „Nos, nem tudom ezt megtenni”, vagy valami, probléma, akkor csak jöjjön és készítsetek egy szalagot valami édes orgona-zenével. Látjátok? És ... tegyétek azt fel a ... Nem kell itt lennie mindig, készítsétek el a szalagot. Látjátok? Valaki a diakónusok, gondnokok, vagy bárki, aki ajtót nyit, a házfelügyelő, közül tegye fel a szalagot, és hadd szóljon az, miközben az emberek jönnek. Látjátok? Mert ha a diakónusok nincsenek itt, vagy valaki, akkor a gondnok, vagy valaki itt legyen, hogy ezt tegye, és az szóljon egy fél órát.

178 De pont hét-harminckor szólaltassátok meg a harangot az épület tetején. Látjátok? Megvan még a harang odakint? Igen. Rendben, szólaljon meg a harangotok hét-harminckor, és ez azt jelenti, hogy nem fogunk járni, fel és le a gyülekezetben, és kezdet rázni Jones-ékkal és a többiekkel. Az énekvezető legyen munkában! Ha nincs ott énekvezető, figyeljen rá a diakónus, hogy ott - vagy - hogy figyeljen rá, hogy legyen valaki, aki elkezd vezetni az énekeket, amikor a harang megszólal. „Lapozzatok az

énekeskönyvben, ehhez és ehhez a számhoz.” Látjátok? Legyen ez pontosan hét-harminckor.

179 Rendben, akkor legyen egy közös ének, majd talán egy második közös ének, és utána valaki, akivel már megbeszélték, ha lehet, vezessen imában. Vagy a pásztor, akár... Nos, a pásztornak nem kellene ott lenni, az énekvezetőnek kell ezt tenni. Ez Capps testvér, azt hiszem. Látjátok, neki kell tudni mit tegyen, beszéljen valakivel, vagy akár ő maga vezessen imában. Álljon fel a gyülekezet az imádságra, látjátok, csak álljatok fel, és vezessen valaki imádságban. Most, ha nem figyeltek...

180 Most mi hisszük, hogy mindenkinek jönni kellene az Isten házába, és imádkozni, mert ez az imádság helye. De amikor abban a szentélyben vagytok, vigyázzatok az időre. Látjátok? Ha az oltár köré hívod őket, azt fogod találni, hogy lesz ott valaki, aki ott lesz tizenöt, húsz percen keresztül, és az összes időd elfogy.

181 Legyen a... Látjátok, az imádkozásaitok otthon legyenek. Jézus azt mondta, „Amikor imádkoztok, ne álljatok ki, mint a képmutatók tesznek, és egy hosszú... ne imádkozzatok hosszan, és hogy ezt, azt, vagy amazt mondjátok, meg minden ilyesmi, mintegy mutatvány.” Látjátok? Azt mondta, „Amikor imáid... imádkozol, menj be a szobába, titkos szobába, csukd be az ajtót magad mögött; imádkozz az Atyádhoz, aki titkon néz, Ő megfizet néked nyilván.” Most, ez a módja annak, hogy titkosan imádkozz, ez az, ahogy Ő mondta ezt.

182 De amikor, valaki, mikor bejönnek, mondja az énekvezető, „Rendben...” az első ének után, jöjjön valaki imádkozni, igen, azt is, hogy ki ez, csak egy rövid imára. Ne álljon fel és imádkozzon minden kormányzóért, és így tovább. Ha van valami imakérés, ismertessétek, küldjék azt be, legyen az beadvá. Írja meg, mondjuk, „Itt”. „Ma este, az imádságban, megemlékezünk erről és erről a testvérnőről, erről és erről a testvérről aki kórházban van, erről és erről, erről és erről, erről és erről. Emlékezzetek meg róluk imáitokban, amint imádkoztok. Jones testvér, vezetnél minket imában. Álljunk fel.” Látjátok? Legyen ez letéve a szószerkekre, Mondd meg nekik, szokjanak hozzá, hogy „Ha van egy imakérésed, tedd fel ide, [Branham testvér kopog a szószerken – a szerk.] ide.” Ne szóljatok, „Kinek van egy kérése most, tudatnád, hogy...” És akkor, az első dolog, valaki, feláll és azt mondja, „Dicsőség Istennek.” tudjátok, és így kezdve, mint ez, és az első dolog, tudjátok, ez néha egy fél óra mielőtt leülnek. Látjátok?

183 Mi vagyunk felelősek ezért a gyülekezetért, nem mások; ez a mi felelősségünk Isten felé. Ezek a tisztségek a felelősségeket Isten iránt. Látjátok? Azért állok itt ma este, mondva mindezt, mert ez az én felelősségem Isten felé; a ti felelősségeitek annak végrehajtása. Látjátok?

184 Most, és amikor valami ilyesmi... vezessen valaki imában, és amikor megteszik, az jó, vezessenek imában, aztán üljenek le.

185 És ha van egy külön ének... Most, nem mondanám ezt, nem mennék tovább... És ha valaki egy külön éneket akar énekelni, jelentsétek be a gyülekezetben. Mondjátok meg nekik, hogy „Bármilyen külön ének, vagy bármi, amit énekelni akarnak, keressék meg az énekvezetőt, mielőtt a gyülekezet elkezdődik!” És legyen ez... mondva, „Nos, sajnálom testvérem, szeretnék... biztosan szeretném megtenni, de nekem már megvan a külön ének ma estére. Talán, ha elmondod nekem, hogy itt leszel egy bizonyos estén, beteszem neked azt a programba. Látjátok, nekem le van írva a program itt.”

186 Capps testvér, vagy valaki, aki vezeti az éneklést... És legyen egy énekvezetőtök, nem számít, ki az. És ne hagyd, hogy felálljanak és beszéljenek, vagy úgy viselkedjenek, mintha prédikátorok lennének, látjátok. Álljanak oda, és vezessék az énekeket; az az ő dolguk.

187 Ez a pásztor dolga, hogy prédikáljon. Látjátok, nem éneket vezetni. Ő nem arra van, hogy éneket vezessen, az énekvezető vezeti az énekeket. Ő felelős, és frissen kellene kijönnie a szobájából a Szent Szellem kenete alatt, valahol, amikor elérkezik az ideje. Neki még csak az emelvényen sem kell lennie, amikor ez történik. Hadd maradjon a szobában ott hátul, látjátok, vagy itt hátul, vagy bárhol is, a közvetítés itt behozza azt, (Látjátok) amikor itt az ideje. Amikor meghallja, az utolsó... Ha van egy külön ének, mint egy szóló, duett, vagy valami, a harmadik éneknek. Látjátok?

188 Így volt két közös ének, imádság, az adományotok, ha gyűjteni fogtok. És legyen minden ember a kötelessége helyén. Mondjátok, „Rendben, mialatt énekeljük ezt az utolsó éneket, most, ha a teremőrök megtennék, jöjjenek előre az esti adományért!” Látjátok? És mialatt befejezik azt az éneket, itt vannak a teremőrök, itt állva. Mondjátok, „Rendben, most imádkozni fogunk”, és imádkoznak, „meg akarunk emlékezni erről és erről itt, és erről és erről,” olvassátok azt fel, tudjátok, úgy, úgy. „Rendben, mindenki álljon fel! Testvér, vezetnél bennünket imában?” Aztán ez megvan.

189 Aztán, miközben éneklik ezt a második éneket, vagy bármit is énekeltek, ha szeretnétek, akkor szedjétek össze az adományokat, ha adományt gyűjtötök. Hagyjátok... Én az első éneket venném, akkor gyűjtsétek az esti adományt, majd folytassátok a második énekkel, és így tovább. Akkor az utolsó éneketek itt, legyen az utolsó ének, látjátok, a pásztor hívása. És amint az az utolsó ének felhangzik, az orgona kezdje el a bevezetőt, a pásztorotok kísétál. Látjátok, minden rendben megy. Mindenki csendben van. Nincs semmi más, amit mondani kell. Minden diakónus a kötelessége helyén. A pásztor ott áll.

190 Kijön, üdvözli a hallgatóságát, veszi a Könyvét és azt mondja, „Ma este olvasunk a Bibliából.” Látjátok, miután kész, „Olvasunk a Bibliából.” És ez egy jó dolog, néha, ha azt mondod, „Az Isten Igéjének tiszteletére, álljunk fel a lábainkra, míg olvassuk az Igét.” Látjátok, akkor olvassa el, „Ma este olvasok a Zsoltárok könyvéből”, vagy akármi. Vagy akár olvassa valaki más, az énekvezető, vagy a társad, valaki, aki ott van veled, olvassa ő, bárhog is; de legjobb lenne, ha te magad olvasod, ha tudod. Akkor olvasd el azt így, majd

vedd a szövegedet. Látjátok? És annyi időt, eltöltesz vele körülbelül harminc percet, ez már akkor nyolc óra.

191 És nyolctól körülbelül háromnegyed kilencig, valahol harminc és negyvenöt perc között, helyezd azt az Igét oda, épp ahogy a Szent Szellem adja azt neked, látjátok, épp úgy, csak helyezd azt pontosan oda, úgy ahogy Ő mondja, hogy tegyed, látjátok, a kenet alatt.

192 Aztán tedd meg az oltárhoz hívásodat, mondd, „Ha van itt valaki ebben a gyülekezetben, aki szeretné elfogadni Krisztust Megváltóként, kérünk téged, meghívunk téged az oltárhoz épp most, csak állj fel a lábaidra!” Látjátok?

193 És ha senki nem áll fel, mondjad, „Van itt valaki, aki jelölt a keresztségre, aki már megtért, és meg akar keresztelkedni vízben, a bűneinek bocsánatára? Ha szeretnél kijönni, most megadjuk neked a lehetőséget. Kijönnél, amíg az orgonista még játszik?” Látjátok?

194 Ha senki nem jön, mondjátok akkor, „Van itt valaki aki szeretné... aki soha nem kapta meg a Szentlélek keresztséget, és szeretné azt megtenni ma este, szeretné, hogy imádkozzunk érted?” Nos talán valaki feljön, akkor kettő, vagy három helyezze rájuk a kezét, imádkozzanak értük. Küldjétek őket egyenesen vissza az egyik szobába, valaki legyen ott velük, utasítsa őket valahol, hogy hogyan menjenek át a Szentlélek keresztségen. A hallgatóság mind távol van tőlük.

195 Ha bárki jön, hogy legyen... el akarja fogadni Krisztust, és ott áll az oltárnál, hogy imádkozzanak érte, tegyétek... imádkozzanak. És amikor azt teszik, csak mondjátok, „Hajtsátok meg a fejetekeket most, imádkozni fogunk!” És mondjátok, „Hisztek?”

196 Ha bármilyen kis dolog, ami késleltetné a hallgatóságot bármilyen módon egyáltalán, küldjétek őket egyenesen az imaszobába, és menjetek be velük oda, vagy küldjétek velük oda valakit. És a hallgatóság haladjon tovább, látjátok, olyan módon, akkor nem tartottad őket fel sehol. Látjátok?

197 És mialatt... mielőtt... egy pár... akkor, ha ők, mondjad, ha senki nem jön, akkor mondjad, „Lenne itt valaki, aki szeretné, ha megkennénk olajjal ma este, a betegségük miatt? Mi itt imádkozunk a betegekért.”

198 „Nos, szeretnék négyszemközt találkozni veled, Neville testvér.”

„Nos, keress meg az irodában! Keresd meg az egyik diakónust, ők majd feljegyzik, látjátok.” „És van valami, amit szeretnék neked mondani testvérem”

„Nos, az egyik diakónus itt odakísér az irodába, és mi... majd találkozok veled rögtön a szolgálat után.”

199 „Most, ahogy felállunk az elbocsátásra.” Látjátok, és nem voltatok ott több, mint egy óra negyvenöt percig az egész dolgon. Látjátok? Látjátok, egy óra és harminc perc, a

szolgáltatodnak vége. Megvolt a kicsi, gyors ütés; hoztad, ahogy kellett; megtetted a... és mindenki elégedett, és jó érzéssel megy haza. Látjátok? Ha nem teszed, látjátok, ha hagyod... Ha jól akarod, látjátok, de...

200 Tudjátok, ez körülbelül harminchárom év nekem itt ezen az emelvényen, harminchárom év, és körbe a világon. Ennyi idő alatt tanulsz egy kicsit, biztosan. Látjátok? Ha nem, akkor jobb, ha abbahagyod. Így akkor, látjátok, erre jöttem rá. Most, ha összességében csak Szentekkel foglalkozol, férfiakkal, akkor maradhatnál egész éjjel, ha akarsz. De te... látjátok, nem pontosan olyanokkal foglalkozol, próbálsz ezeket kifogni itt. Itt vannak azok, akiket kifogsz, az ő mezejükön kell munkálkodnod. Látjátok? És ne... Hozd be őket ide, és jöjjön az Ige, és akkor, látjátok, semmire nem lehet panaszkodni. Ha van valami, ami miatt beszélni akarnak veled, nos, jó, vidd be őket egyenesen az irodába, de ne tarts fel a hallgatóságot.

201 Aztán, tudjátok, az emberek felkelnek, és azt mondják, „Nos, mondom nektek, legyen egy jó bizonyágtevő összejövetel.” Látjátok? Most nem akarom ezt kritizálni, csak az igazságot akarom mondani. Úgy értem, hogy elmondjam az igazságot. Látjátok? Találtam olyan bizonyágtevő összejövetelt, több – amik több kárt okoznak néha, mint hasznat. Látjátok, valóban azt teszik.

202 Most, ha valakinek lenne egy vörösen izzó bizonyága egy ébredés idején, tudjátok, egy ébredés van folyamatban, tudjátok, egy összejövetel, és valaki meg lett mentve, és csak várja, hogy mondhasson egy pár szót, nos, áldott legyen Isten, hadd öntse ki a lelkét. Látjátok? Ha ő azt meg akarja tenni, látjátok, épp az ébredés idején, mondja, „Csak azt akarom mondani, 'Hála az Úrnak azért, amit tett velem.' Ő megmentett engem a múlt héten, és a szívem ég az Isten dicsőségétől. Hála legyen Istennek,” és leül. Ámen! Az szép, tegyétek tovább! Látjátok, az rendben van.

203 De amikor azt mondod: „Gyerünk. Ki következik? Ki a következő? Most halljuk, hadd halljuk a bizonyágot.” Most, ha van egy összejövetel, amit erre szántok, egy bizonyos este erre, látjátok, amikor, „Ma este... következő szerda este, ima-összejövetel helyett, bizonyágtételek lesznek. Szeretnénk, hogy mindenki jöjjön, és ez egy bizonyágtevő összejövetel lesz.” Aztán amikor odajönnek, hogy bizonyágot tegyenek, olvassatok az Igéből, imádkozzatok, majd azt mondjátok: „Nos, bejelentettük, hogy ez egy bizonyágtevő este.” Úgyhogy az emberek tegyenek bizonyágot egy óra, vagy negyvenöt perc alatt, vagy harminc percig, vagy akármi, aztán - aztán így menjete tovább. Látjátok, mire gondolok? És azt hiszem, ez segíteni fog a gyülekezetnek, ez segíteni fog mindenkinek, teljesen, ha ezt így teszik.

204 Most, ez... kezdek késni, úgyhogy... Testvérek-testvérek, ez a legjobb tudásom szerint való. Látom, mi van a szíveteken, ez a legjobb tudásom szerinti, a kérdésekben, amit feltettetek. Most, mostantól fogva tudjátok. És ha ez bármikor eszetekbe jut, gyertek a szalaghoz. Kérjétek... hallgassátok meg a szalagot! Ha ez a diakónusoknak,

gondnokoknak, bárki is az, legyen a szalag lejátszva. Legyen ez lejátszva a hallgatóságnak ott kint, ha hallani akarják. Rendben. És az a legjobb tudásom szerinti, az Isten akarata ennek az imaháznak itt a Nyolcadik és Penn utcában, és ez a mód, ahogy megbízlak benneteket testvérek, hogy végrehajtsátok ezt a Szent Szellem vezetése alatt, minden kedvességgel és szeretettel, megmutatva a kegyelmeteket az emberek előtt, hogy Keresztények vagytok. És a keresztény nem azt jelenti, hogy egy kisbaba akit körbe lehet lökdösni bárhol, ez azt jelenti, hogy, „egy ember, aki telve van szeretettel, de ugyanúgy telve van Isten iránti szeretettel, ahogy a gyülekezet irántival.” Látjátok, mire gondolok?

205 Van még kérdés? A szalag majdnem lejár itt kint, és van valaki amott, aki vár rám. Mikor kellett ott lennie? [Billy Paul válaszol, „Épp most.” – a szerk.] Épp most. Ő maga jön át? [Billy Paul válaszol, „Én megyek érte.”] Rendben. Rendben uram.

206 Most, tudom, hogy kimegyünk most, ha nincs további mondanivaló. Aha. Most, ha nincs, menjünk ki. Ja. Igen, Collins testvér? [Collins testvér mondja, „Talán jobb lenne, ha a szalagok le lennének állítva.” – a szerk.] Rendben. [Üres hely a szalagon.]

207 Nos, testvérek, értékeltem, hogy itt lehettem veletek ma este, És Neville testvért, a diakónusokat, és gondnokokat, és a vasárnapi iskolai felügyelőt, mindnyájukat. Bízunk benne, hogy az Úr segíteni fog most nektek, hogy végrehajtsátok ezeket az utasításokat, az Isten Királyságáért. Azért mondtam ezt, mert gondolom, hogy felnőttestek gyerekekből felnőtteké. Amikor gyermekek voltatok, úgy szóltatok, mint gyermekek, és úgy értettetek, mint gyermekek. De most férfiak vagytok, úgyhogy viselkedjünk felnőttekként az Isten házában, fegyelmezetten, és tisztelve a tisztségeinket, és tisztelve minden tisztséget. Minden ajándékot, amit az Úr adott nekünk, tegyünk rendbe, és tiszteljük Istent, az ajándékainkkal és tisztségeinkkel!

Imádkozzunk!

208 Mennyei Atyánk, megköszönjük neked ma este ezen emberek összegyülekezését, akik a tisztségekbe lettek itt helyezve, hogy véghezvigyék az Úr munkáját, ami itt folyik Jeffersonvillében ebben a gyülekezetben. Istenem, legyen a Te kezed rajtuk, Te segíts nekik, és áldd meg őket! Értse és tudja meg a hallgatóság és az emberek, hogy ez az Isten Királyságának megjobbítására való, hogy a megértés embereivé váljunk, és megismerjük az Isten Szellemét, és tudjuk, hogy mit tegyünk. Add meg ezt, Atyám! Bocsáss el most bennünket a Te áldásaiddal, és a Szent Szellem vigyázzon ránk, és vezessen bennünket, és védelmezzon bennünket, és találtsunk mindig hűségesnek a kötelességünk helyén. Jézus Krisztus nevében kérem. Ámen.
